

Teema-arvio viranomaisraportoinnin järjestämisestä ja laadunvarmistuksesta

17.11.2026

Kirjoittajat

Linda Koskinen
linda.koskinen(at)finanssivalvonta.fi

Sinikka Taskinen
sinikka.taskinen(at)finanssivalvonta.fi

Wäinö Vaitomaa
waino.vaitomaa(at)finanssivalvonta.fi

Sisällys

1 Teema-arvion tavoite ja toteutus 5

2 Viranomaisraportoinnin organisointi ja vastuut 5

3 Viranomaisraportointiin liittyvät prosessit 8

4 Raportointivaatimusten muutoshallinta 15

5 Viranomaisraportoinnin laadunvarmistus 19

6 Kehityshankkeet, kustannusajurit ja koetut päällekkäisyydet 26

Yhteenveto ja johtopäätökset

Finanssivalvonta on arvioinut valvottavien viranomaisraportoinnin järjestämistä, raportointiprosesseja, laadunvarmistusta ja raportointivaatimusten muutoshallintaa. Teema-arvio toteutettiin valvottaville suunnattuna kyselynä, johon vastasi noin 50 vakuutus-, eläke-, pääomamarkkina- ja pankkisektorin valvottavaa. Teema-arvion yhteydessä kysyttiin myös yleisesti viranomaisraportointiin liittyvistä teemoista, kuten olennaisimmista kustannusajureista sekä eri raportointien välisistä päällekkäisyyksistä. Teema-arvion havainnot perustuvat valvottavien toimittamiin vastauksiin ja kuvauksiin.

Teema-arvion perusteella viranomaisraportoinnin perusrakenteet ovat pääosin toimivia. Vastuut ja raportointiprosessit on yleisesti määritelty ja tietojen oikeellisuutta ja kattavuutta varmistetaan täsmäytyksillä ja muilla tarkistuksilla. Laadunvarmistusta tuetaan validointisääntöjen lisäksi lisätarkistuksilla ja laatumittareilla, joiden käytössä on sektorikohtaista vaihtelua. Vastausten perusteella käytännöissä ja toimintatavoissa havaittiin myös kehittämistarpeita.

Keskeisimmät tunnistetut kehitystarpeet käytännöissä ja toimintatavoissa:

- Viranomaisraportoinnin perusrakenteet ja vastuut olivat pääosin asianmukaisesti järjestettyjä, mutta vastuunjaon selkeydessä ja tuotanto- ja valvontatehtävien eriyttämisessä havaittiin yksittäisiä puutteita.
- Raportointivirheiden käsittely- ja korjausprosessit olivat pääosin olemassa, mutta hyväksymiskäytännöissä, juurisyy- ja vaikutusanalyyseissä sekä korjaus- ja versiohistorian ylläpidossa havaittiin puutteita.
- Raportoidun tiedon oikeellisuus perustui laajasti täsmäytyksiin, validointeihin ja erilaisiin tarkistuksiin. Joissakin vastauksissa kontrollien tosiasiallinen toimivuus, automatisointi ja dokumentointi jäivät epäselviksi.
- Manuaalisten työvaiheiden hajanainen dokumentointi vaikeuttaa tietojen jäljitettävyyttä ja tehtyjen muutosten läpinäkyvyyttä.
- Varahenkilöjärjestelyt ja käytettävissä olevien resurssien läpinäkyvyys vaihtelivat. Näihin tulisi kiinnittää erityistä huomiota silloin, kun sekä raportointi että sen muutoshallinta on vastuutettu yksittäisille henkilöille.
- Sisäisen, viranomais- ja julkisen raportoinnin linjakkuus oli yleisesti hyvällä tasolla, mutta systemaattinen raportointien välisten erojen täsmäyttäminen, perusteleminen ja dokumentointi oli käytäntönä vain osalla vastaajista.
- Viranomaisen validointisääntöjen käyttöönoton aste, järjestelmiin implementoidut laadunvarmistuskontrollit ja lisätarkistukset valvottavien omissa järjestelmissä vaihtelivat sektoreittain. Joillakin vastaajilla oli selviä puutteita automaattisten validointien toteutuksessa.
- Viranomaisraportoinnin laatua koskevia tietoja raportoidaan johdolle ja/tai hallitukselle vaihtelevasti eri sektoreilla. Viranomaisraportoinnin laatua kuvaavien mittarien seuranta ja raportointi ei vaikuta olevan vakiintunut käytäntö kaikilla sektoreilla. Datan laadun seurannan ja johdon raportoinnin puutteet heikentävät edellytyksiä tunnistaa ja hallita datan laatuun liittyviä riskejä.

Hyviksi ja suositelluiksi todetut käytänteet ja toimintatavat:

- Selkeästi kuvattu datan omistajuus määrittää, kuka vastaa datan oikeellisuudesta, ja estää vastuun hajautumisen.

- Ad hoc -raportoinnin mukautuvuutta ja laatua koskevien vaatimusten sisällyttäminen jatkuvuus- ja kriisinhallintasuunnitelmiin sekä varahenkilöjärjestelyjen toimivuuden säännönmukainen testaus tukevat valvottavan kykyä tuottaa laadukasta ja ajantasaista tietoa myös kriisitilanteissa.
- Virheiden korjausprosessiin on suositeltavaa sisällyttää kontrollien kehittäminen ja työohjeiden päivitys, jotta samankaltaiset virheet voidaan jatkossa estää.
- Sisäisissä ja ulkoisissa raportointikokonaisuuksissa käytettävät tiedot on suositeltavaa täsmäyttää ja dokumentoida, jotta sama tieto raportoidaan yhdenmukaisesti eri tahoille.
- Raportointimuutosten hallinta perustuu selkeisiin dokumentoituihin vastuisiin, prosesseihin ja hallintamalliin.
- Viranomaisen validointisääntöjä on suositeltavaa sisällyttää valvottavan omiin järjestelmiin ja täydentää niitä raportoinnin sisältöön soveltuvilla muilla laadunvarmistuskontrolleilla.
- Datan laatua on suositeltavaa seurata säännöllisesti mittareilla, joita raportoidaan myös johdolle. Johdolle ja tarvittaessa hallitukselle raportoitu kokonaiskuva sisältää myös havaitut laatupuutteet ja korjaustoimenpiteet.

1 Teema-arvion tavoite ja toteutus

Teema-arvion tavoitteena oli muodostaa kokonaiskuva siitä, miten Finanssivalvonnan valvottavat ovat järjestäneet viranomaisraportoinnin ja raportointitietojen laadunvarmistuksen. Lähtökohtana on, että valvottavan johto vastaa toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä. Viranomaisraportoinnin tulee perustua hallittuihin prosesseihin, selkeästi määriteltyihin vastuisiin ja riittäviin kontrolleihin myös silloin, kun raportointiin liittyviä tehtäviä on ulkoistettu. Teema-arvion tavoitteena oli lisäksi tunnistaa eri sektoreille yhteisiä hyviä käytäntöjä sekä kehittämiskohteita.

Teema-arvion sääntelyperusta muodostuu valvottavia koskevasta kansallisesta ja Euroopan unionin sääntelystä sekä sitä täydentävistä viranomaismääräyksistä ja -ohjeista. Sektorikohtaiset yleislait ja EU-sääntely asettavat vaatimuksia erityisesti toimijoiden hallinto- ja ohjausjärjestelmille, riskienhallinnalle, sisäiselle valvonnalle, tehtävien ja vastuiden järjestämiselle sekä ulkoistamiselle. Näitä vaatimuksia täsmentävät Finanssivalvonnan määräykset ja ohjeet sekä toimijasta ja sektorista riippuen Euroopan valvontaviranomaisten ohjeet ja suositukset. Viranomaisraportoinnin sisältöä, toimittamista ja määräaikoja koskeva sektorikohtainen sääntely sekä valvottavien hallintoa, sisäistä valvontaa ja raportointia koskevat vaatimukset edellyttävät kokonaisuutena, että raportoitavat tiedot ovat oikeita, kattavia, johdonmukaisia ja oikea-aikaisia ja että valvottavalla on asianmukaiset menettelyt tietojen tuottamista, tarkistamista, hyväksymistä ja korjaamista varten. Osana näitä menettelyjä Finanssivalvonta edellyttää viranomaisraportointia koskevissa määräyksissään ja ohjeissaan selostetta raportoitujen tietojen oikeellisuudesta. Finanssivalvonnan verkkosivuilla annetun ohjeistuksen mukaan oikeellisuusseloste on päivitettävä aina, kun siinä kuvatussa raportointiprosessissa tapahtuu muutoksia, ja ajantasainen seloste on voitava esittää Finanssivalvonnalle pyydettäessä.

Teema-arvio toteutettiin valvottaville suunnatulla kyselyllä[1]. Vastauksia tarkasteltiin sekä sektoreittain että sektorit ylittävinä kokonaisuuksina. Arvio ja tässä raportissa esitetyt havainnot perustuvat valvottavien kyselyvastauksiin ja niiden yhteydessä toimittamiin kuvauksiin. Finanssivalvonta ei teema-arvion yhteydessä erikseen todentanut vastausten oikeellisuutta tai kuvattujen menettelyjen toimivuutta esimerkiksi tarkastuksilla tai aineistotestauksella. Tuloksia tulkittaessa on otettava huomioon myös vastaajajoukon koko, toimijoiden erilaisuus ja vastausten vaihteleva yksityiskohtaisuus.

2 Viranomaisraportoinnin organisointi ja vastuut

Sektorikohtaisissa sääntely- ja määräyskehikoissa edellytetään raportoinnin järjestämistä osaksi selkeää hallintojärjestelmää, jossa hallitus kantaa kokonaisvastuun, vastuut ja raportointilinjat on dokumentoitu, sisäinen valvonta sekä riskienhallinta toimivat riippumattomasti ja ulkoistettuja tehtäviä valvotaan. Raportoinnin tuotanto, riskienhallinta/compliance-toiminnot ja sisäinen tarkastus tulee erottaa niin, ettei toiminto arvioi omaa työtään. Suhteellisuusperiaate sallii kevyemmän rakenteen, ei kuitenkaan riippumattoman valvonnan puuttumista. Myös osaamisen ja resurssien tulee olla riittävällä tasolla.

Valvonnan näkökulmasta ratkaisevaa on, että hallitus ja johto kantavat kokonaisvastuun, tuotanto ja riippumaton valvonta erotetaan, avaintoimintojen tarkastusroolit ovat selkeitä, resurssit ovat yhtiölle tosiasiassa saatavilla ja käytettävissä ja ulkoistetun toiminnon kohdalla säilyvät yhtiökohtainen omistajuus sekä jatkuvuuden turvaaminen.

[1] Kyselyyn osallistui 8 toimijaa pankkisektorilta, 10 toimijaa pääomamarkkinasektorilta, 14 toimijaa eläkesektorilta ja 20 toimijaa vakuutussektorilta.

Viranomaisraportoinnin roolit pääsääntöisesti selkeitä – yksittäisissä vastauksissa kontrollien riippumattomuus jäi hieman epäselväksi

Organisaatiorakenteen selkeyttä viranomaisraportointitoiminnossa on arvioitu saatujen vastausten perusteella. Kaikilla sektoreilla perusrakenne on hyvin samankaltainen. Substanssitoiminnot tuottavat datan ja raportit, IT mahdollistaa teknisen prosessin ja kontrollifunktiot valvovat. Saadut vastaukset osoittavat, että viranomaisraportoinnin operatiivinen organisointi on pääosin kattava ja osaamisen ylläpitoon käytetään useita rinnakkaisia keinoja.

Kattavimmissa vastauksissa kuvataan kolmen puolustuslinjan roolit, datan omistajuus, kontrollit sekä osaamisen jatkuvuus. Näistä vastauksista ilmeni selkeästi roolien eriytys tuotanto- ja tarkastustoiminnoissa. Lisäksi sijaistusketju oli kattavasti kuvattu.

Merkittävimmät erot vastaajien välillä liittyivät tuotannon keskittämiseen ja ulkoistamiseen. Eläke- ja pääomamarkkinasektorilla palveluntuottajat ja konsernitoiminnot ovat keskeisemmässä roolissa. Konsernimalli tuo mittakaava- ja osaamishyötyjä, mutta yksittäisen yhtiön resurssiosuus, priorisointi ja varahenkilöt voivat jäädä epäselviksi.

Pankkisektorin viranomaisraportoinnin vastuut on jaettu pääosin puolustuslinjamallin mukaisesti. Liiketoiminta omistaa lähdedatan ja vastaa sen oikeellisuudesta. Talous tai viranomaisraportointitoiminto koordinoi, tuottaa, tarkastaa ja lähettää pääosan raporteista. IT- ja datatoiminnot vastaavat tietovarastoista, tietovirroista, järjestelmistä, käyttöoikeuksista ja teknisestä jatkuvuudesta. Riskienvalvonta ja compliance tukevat sääntelytulkintaa ja valvovat raportoinnin oikeellisuutta sekä sääntelynmukaisuutta. Sisäinen tarkastus arvioi prosessia riippumattomana kolmantena linjana. Yksittäisessä vastauksessa tuotannon ja valvonnan roolit mahdollisesti limittyivät.

Vakuutusyhtiöiden viranomaisraportointitoiminto on pääosin jaettu raporttien substanssin mukaan taloudelle, aktuaareille, liiketoiminnoille, IT:lle, riskienhallinnalle ja compliance-toiminnolle. Tuotantomallit vaihtelevat yhtiön sisäisestä ryhmän yhteisiin palveluihin ja ulkoistamiseen. Kattavimmissa vastauksissa dataomistaja, laatija, tarkastaja, hyväksyjä ja lähettäjä sekä puolustuslinjat on erotettu selkeästi. Näissä esitetään laajasti koko raportointiketju dataomistajuudesta johdon ja hallituksen valvontaan.

Pääomamarkkinasektorin vastaajat nimesivät raportointivastuita toimintokohtaisesti ja vastauksista kävi ilmi organisointi vastuunjaosta. Kattavimmissa vastauksissa erottuivat datan tuottaminen, raportin laatiminen, validointi, hyväksyntä, toisen linjan valvonta sekä sisäinen tarkastus. Kontrollien riippumattomuus jäi epäselväksi yksittäisissä tapauksissa, joissa compliance-toiminto tai riskienhallinta laatii, hyväksyy ja lähettää raportin.

Eläkesektorin viranomaisraportoinnin vastuut on jaettu pääosin siten, että taloushallinto yleensä koordinoi, kokoaa ja lähettää raportit ja aktuaarit tuottavat vakuutustekniset tiedot. Osassa vastauksista kuvataan kattavasti riskienhallinnan ja compliance-toiminnon riippumaton valvontarooli. Muutamissa vastauksissa oli kerrottu raportin toimittaja, mutta rooleja ja vastuita ei avattu. Eläkesäätiöissä vastuut perustuvat usein palvelusopimuksiin ja vastuut on jaettu säätiön ja palveluntuottajan välisen sopimuksen mukaisesti.

Riittävän osaamisen ylläpitämisen keinot yhteneväisiä kaikilla sektoreilla – resurssien määrä ilmoitettiin vaihtelevasti

Valvottavan on varmistettava, että raportointia toteuttavilla henkilöillä on tehtäviinsä nähden riittävä ja ajantasainen osaaminen. Osaava henkilöstö tunnistaa sääntelymuutokset ja datavirheet, soveltaa raportointivaatimuksia

oikein sekä varmistaa raporttien täydellisyyden, oikeellisuuden ja oikea-aikaisuuden. Riittävän laaja osaaminen tukee myös jatkuvuutta.

Vastausten perusteella riittävää osaamista tuetaan koulutuksella, sääntelyseurannalla, dokumentoiduilla työohjeilla, osaamis- ja sijaismatriiseilla sekä säännöllisellä osaamisen arvioinnilla. Useissa vastauksissa näkyivät nimetyt varahenkilöt, vähintään kaksi osaajaa sekä tehtäväkierto osana osaamisen ylläpitoa. Toisaalta oli myös vastauksia, joissa varahenkilöjärjestelyä ei kuvattu.

Resurssien määrää kuvaavat vastaukset erosivat toisistaan. Pankkisektorin vastaukset kuvasivat parhaiten varsinaista raportointityöpanosta. Osa vastaajista ilmoitti henkilömäärän, osa työpanoksen ja osa koko toiminnon tai ryhmätason resurssit. Suuret raportoidut resurssiluvut eivät osoita välttämättä tosiasiallista käytettävissä olevaa resurssia.

Viranomaisraportoinnin ulkoistuksen laajuus vaihtelee tietyn osa-alueen ulkoistuksesta koko toiminnon ulkoistukseen

Sääntelyn näkökulmasta ratkaisevaa ei ole, tuotetaanko raportointi itse vai palveluntuottajalla, vaan säilyvätkö valvottavalla kokonaisvastuu, riittävä osaaminen, pääsy tietoihin, riippumaton tarkastus, lopullinen hyväksyntä ja kyky jatkaa tai siirtää ulkoistettu toiminto häiriötilanteessa.

Ulkoistussopimuksista vastaaviksi tahoiksi nimettiin useimmiten liiketoimintaomistaja, hallintojohtaja, Legal-toiminto tai hallitus ja toimitusjohtaja. Joissakin vastauksissa mainittiin ulkoistuksen merkittävyyden vaikutus vastuutahoon. Kriittisten ja tärkeiden toimintojen ulkoistuksista päättää hallitus.

Vakuutussektorilla hieman yli puolet vastaajista on ulkoistanut viranomaisraportointiin liittyviä toimintojaan. Ulkoistetut osa-alueet liittyivät mm. sijoitusdataan, tietovarastoihin, raportointijärjestelmien ylläpitoon ja kehittämiseen sekä XBRL-muotoisten raporttitiedostojen tekniseen muodostamiseen. Laatua varmistetaan sisäisillä tarkastuksilla, täsmäytyksillä, järkevyystarkasteluilla sekä automaattisilla ja manuaalisilla validoinneilla.

Eläkesektorilla viranomaisraportoinnin ulkoistus on kattavaa, erityisesti useat eläkesäätiöt tukeutuvat palveluntuottajiin. Ulkoistaminen kohdistuu mm. sijoitus- ja lähdedatan toimittamiseen, laskelmien ja raportointilukujen tuottamiseen, tietojen kokoamiseen ja tarkastamiseen, raporttien laatimiseen ja lähettämiseen. Compliance-toiminto on ulkoistettu parilla toimijalla. Laatua varmistetaan täsmäytyksillä kirjanpitoon, raportointiaineistoon, lähdejärjestelmiin ja muihin vertailutietoihin. Lisäksi vastauksista ilmenee muita laatukriteerejä kuten tehtävät trendi- ja poikkeama-analyysit. Hallitus tai toimitusjohtaja seuraa ulkoistettujen palvelujen laatua eläkesäätiöissä.

Pääomamarkkinasektorilla yli puolet vastaajista on ulkoistanut viranomaisraportointiin liittyviä toimintojaan. Ulkoistus tapahtuu usein konsernin sisällä. Yhdessä vastauksessa mainitaan, ettei erillistä konserniyhtiöiden välistä ulkoistussopimusta ole. Ulkoistettuja osa-alueita olivat mm. sijoittajadatan haku, tietojen validointi, raportin tekninen muodostaminen, lähettäminen tai koko raportointiketju. Compliance-toiminto on ulkoistettu parilla toimijalla. Laatua varmistetaan raportti- ja datatason tarkistuksilla, validoinneilla sekä manuaalisilla pistokokeilla.

Pankkisektorilla suurin osa vastaajista on ulkoistanut joitakin osia viranomaisraportoinnista. Ulkoistus kohdistuu mm. lähdedatan toimitukseen ja datalatauksiin, datan muuntamiseen, laskentaan ja DPM-mallinnukseen, raporttien muodostamiseen, täsmäytykseen ja validointiin ja järjestelmien ylläpitoon. Joillakin toimijoilla valtaosa raportointiketjusta on ulkoistettu. Laatua varmistetaan pankin omilla tarkistuksilla, täsmäytyksillä ja validoinneilla. Osa vastaajista painotti riskiperusteista ulkoistusten elinkaarivalvontaa ja kattavaa datan testaamista.

Yhteenveto Finanssivalvonnan havaitsemista hyvistä ja suositelluista käytänteistä ja toimintatavoista sekä mahdollisista kehitystarpeista

Hyviksi ja suositelluiksi todetut käytänteet ja toimintatavat:

- Selkeästi kuvattu datan omistajuus määrittää, kuka vastaa datan oikeellisuudesta, ja estää vastuun hajautumisen.
- Varahenkilöjärjestelyjen toimivuutta testataan käytännössä siten, että myös varahenkilöt osallistuvat raportointitehtäviin säännöllisesti.

Olennaisimmat havainnot ja mahdolliset kehitystarpeet:

- Joistakin vastauksista ei voida muodostaa kattavaa arviota viranomaisraportoinnin järjestämisestä, sillä vastauksista ilmenee vain raportoinnin operatiivinen toteuttaja.
- Yksittäisissä vastauksissa ilmeni mahdollisia tuotanto- ja valvontaroolien limittymisiä.
- Kontrollien riippumattomuus jäi osittain epäselväksi tapauksissa, joissa compliance-toiminto tai riskienhallinta laatii, hyväksyy ja lähettää raportin. Nämä havainnot liittyivät pääsääntöisesti rahanpesun estämisen valvontaa tukevaan RA-tiedonkeruuseen.
- Kaikista vastauksista ei ilmennyt viranomaisraportoinnin varahenkilöjärjestelyitä.
- Konserniresurssit voivat olla kattavat, mutta tosiasiallinen yksittäiseen valvottavaan allokoitu osuus resursseista ei ilmene vastauksista.
- Yksittäisessä vastauksessa mainitaan, että varsinaista ulkoistussopimusta konserniyhtiön kanssa ei ole.

3 Viranomaisraportointiin liittyvät prosessit

Yleiset datan laatuvaatimukset ovat tärkeitä, koska puutteellinen tai virheellinen data voi vääristää vakavaraisuus- ja riskikuvaa sekä johdon ja valvojan päätöksentekoa. Raportoitujen tietojen tulee mm. kattaa kaikki olennaiset erät, olla jäljitettävissä lähdejärjestelmästä raportille ja valmistua käyttötarkoitukseen nähden oikea-aikaisesti. Yhdessä nämä periaatteet varmistavat, että data ei ole vain oikeaa ja kattavaa, vaan myös todennettavaa, käyttökelpoista ja hallittua koko raportointiketjun ajan.

Keskeinen riski liittyy manuaalisiin vaiheisiin ja ulkoistettuihin raportointiketjuihin, joissa järjestelmäpohjainen jäljitettävyys voi katketa. Valvottavan tulee lisäksi validoida myös ulkoisten palveluntarjoajien tuottamat tiedot. Näissä tapauksissa dokumentaatio on olennaisessa roolissa.

Hyvä ja kattava käytäntö yhdistää nimetyn tiedon omistajuuden, luotettavat lähteet, automaattiset validoinnit sekä täsmäytykset lähdejärjestelmiin, reskontraan ja kirjanpitoon. Havaitut poikkeamat tutkitaan, dokumentoidaan ja korjataan ensisijaisesti lähdejärjestelmässä, jotta tiedot ovat jäljitettäviä ja yhdenmukaisia kaikissa raporteissa. Kattavimmista vastauksista löytyivät edellä mainitut elementit. Osa vastauksista oli suppeampia. Niistä ei käynyt ilmi

konkreettisia tarkastus- tai täsmäytysmenetelmiä, joten kontrollien tosiasiallista kattavuutta ja toimivuutta ei vastausten perusteella voida arvioida.

Tietojen jäljitettävyys, oikeellisuus ja kattavuus varmistetaan täsmäytyksillä ja vertailuilla

Pankkien keskeiset tietolähteet päivittyvät pääosin päivittäin, mutta viranomaisraportoinnissa käytetään usein kuukausittaista kirjanpitoon täsmäytettyä aineistoa. Kaikki pankit kuvaavat vähintään kirjanpito- tai lähdejärjestelmätäsmäytyksiä, perustietojen kontrolleja ja riskipositioiden kattavuuden tarkistuksia. Jäljitettävyys perustuu tyypillisesti tietovarastoihin, säilyviin lähdetunnisteisiin, dokumentoituihin tietovirtoihin, kirjanpitotäsmäytyksiin sekä lokitietoihin. Pankkisektorilla perustietojen oikeellisuutta varmistetaan vertaamalla lähdejärjestelmien tietoja ulkoisiin rekistereihin. Automaattisia kontrolleja täydennetään manuaalisilla tarkistuksilla ja ristiin vertailuilla. Kattavimmissa vastauksissa perustiedoilla on nimetty omistaja. Riskipositioiden kattavuus varmistetaan ensisijaisesti kirjanpito-, reskontra- ja lähdejärjestelmätäsmäytyksillä sekä automaattisilla tai manuaalisilla validoinneilla.

Eläkesektorin keskeisten tietolähteiden päivitystiheys vaihtelee käyttötarkoituksen mukaan. Lähdedata päivittyy päivittäin tai harvemmin. Eläkesektorin datan jäljitettävyys varmistetaan täsmäytyksillä kirjanpito-, sijoitus- ja vakuutusjärjestelmien välillä. Ulkoistetuissa prosesseissa jäljitettävyyden varmistamiseen käytetään työpareja. Perustietojen oikeellisuus varmistetaan vertaamalla tietoja ulkoisiin lähteisiin, asiantuntijoiden tarkistuksilla sekä erilaisilla järjestelmäkontrolleilla. Raportoinnin kattavuutta varmistetaan erityisesti täsmäytyksillä, tietojen vertailulla sekä positiokohtaisilla kontrolleilla.

Pääomamarkkinasektorin tietolähteiden päivitystiheys on usein jatkuvaa. Tietojen jäljitettävyys varmistetaan pääosin täsmäytyksillä, dokumentoiduilla tietovirroilla ja työohjeilla, lähde- ja tapahtumatunnisteiden säilyttämisellä sekä lokitiedoilla. Perustietojen oikeellisuus varmistetaan täsmäytyksillä ja ristiin tarkastuksilla sisäisiin ja ulkoisiin lähteisiin. Tietojen kattavuutta varmistetaan erilaisilla täsmäytyksillä, validoinneilla, poikkeamien tarkastuksilla sekä asiantuntija-arvioilla.

Vakuutussektorilla keskeisten tietolähteiden päivitystiheys määräytyy lähteen ja raportointitarpeen mukaan. Operatiiviset järjestelmät, kuten sijoitustiedot päivittyvät jatkuvasti ja muut tyypillisesti kuukausittain. Datan jäljitettävyys varmistetaan pääosin dokumentoimalla tietovirrat, täsmäyttämällä tiedot kirjanpitoon ja lähdejärjestelmiin, käyttämällä versionhallintaa sekä dokumentoimalla muunnokset, manuaaliset oikaisut ja hyväksynnät. Kattavin vastaus kuvaa datapistekohtaisen ketjun lähdejärjestelmästä poimintojen, muunnosten ja laskennan kautta raportointitauluun. Perustietojen oikeellisuus varmistetaan mm. nimetyillä tiedon omistajilla, automaattisilla validoinneilla, järkevyystarkastuksilla, eri tietolähteiden täsmäytyksillä sekä pistokokeilla. Tietojen kattavuutta varmistetaan pääosin täsmäytyksillä, ristiin tarkistuksilla ja muutos- ja järkevyysanalyyseilla.

Ad hoc -raportointikyky hyvä olemassa olevasta datasta

Ad hoc -raportointikyky tarkoittaa valvottavan kykyä tuottaa normaalin raportointisyklin ulkopuolella nopeasti oikeaa, riittävän täydellistä, granulaarista ja päätöksentekoon soveltuvaa tietoa myös stressitilanteessa. Kyky on tärkeä, koska johto ja valvoja tarvitsevat kriisissä ajantasaisen kuvan valvottavan tilanteesta. Kyvykkyyden puuttuminen saattaa johtaa siihen, että päätöksenteko pohjautuu vanhentuneeseen riskikuvaan.

Hidas reagointi ja estimaattien käyttö lisäävät raportoinnin virheriskiä sekä paljastavat puutteita data-arkkitehtuurissa, resursoinnissa sekä jatkuvuudessa. Nopeus raportoinnin tuottamisessa ei kuitenkaan saa korvata validointia, vähimmäiskontrolleja, oletusten läpinäkyvyyttä tai tietojen jäljitettävyyttä. Nopeasti tuotettu raportti on käyttökelpoinen vain, mikäli taustaoletukset ja rajoitteet tunnetaan.

Vastausten perusteella valvottavien ad hoc -raportointikyky on yleisesti hyvä silloin, kun pyyntö perustuu valmiiseen ja validoituun dataan. Usea vastaaja ilmoittaa tällaisissa tietopyynnöissä enintään muutaman vuorokauden mittaisen vasteajan. Raportoinnin mukautuvuuskyky heikkenee, kun tarvitaan uusia tietolähteitä, poikkitoiminnallista tietojen yhdistelyä, järjestelmämuutoksia tai laajaa stressilaskentaa. Tällaisissa tilanteissa läpimenoaika voi olla viikkoja tai enemmän. Vastausten mukaan joissakin tapauksissa monimutkaiseen dataan perustuvan ad hoc -raportoinnin tuottaminen saattaa tarkoittaa estimaattien käyttämistä tai laadunvalvonnan osittaista karsimista. Myös mahdolliset käyttöoikeusrajoitteet mainittiin mahdollisena hidasteena.

Raportointikyvyn nopeus on osoitettu selvästi useammin kuin laadun, hyväksymisprosessien ja jatkuvuuden säilyminen. Vahva mukautuvuuskyky edellyttää laadunvarmistuksen ja jatkuvuuden säilymistä, pelkkä nopeus ei riitä. Osa vastaajista korosti laadun tärkeyttä myös kiireellisesti toimitettavissa raporteissa. Vahvin näyttö mukautuvuuskyvystä ilmeni vastauksissa, joissa ad hoc -raportoinnin tuottamiskyky yhdistyi valvottavan jatkuvuus- ja kriisinhallintasuunnitelmiin. Näissä vastauksissa tuotiin esiin myös henkilö- ja järjestelmäriippuvuudet ml. käyttöoikeuksien hätäjärjestelyt.

Manuaalisten työvaiheiden prosesseissa vaihtelua – automaatiokehitys laaja-alaista

Manuaalisten työvaiheiden hallinta on riittävällä tasolla, kun manuaaliset muutokset voidaan yhdistää perusteeseen, tekijään, riippumattomaan hyväksyntään, vaikutusten varmennukseen ja muuttumattomaan kirjausketjuun (audit trail). Tiedon tulee pysyä eheänä manuaalisten työvaiheiden aikana. Kattavimmissa vastauksissa näkyvät muutoksen peruste, tekijä, riippumaton hyväksyjä, audit trail ja manuaalisten työvaiheiden vaikutusten varmennus. Keskeinen yhteinen riski on Excel- ja tiedostopohjaisen dokumentaation hajanaisuus sekä se, ettei manuaalisen muutoksen tekijää, perustetta, hyväksyntää ja vaikutusta aina kuvata yhtenäisenä ketjuna.

Vakuutusyhtiöt kuvaavat manuaalivaiheista jäävän dokumentaation tallentamisen työohjeissa määrättyyn hakemistoon. Yli puolessa vastauksista mainitaan selvästi neljän silmän periaate, raportin varmentaja ja hyväksyjä. Yksittäisessä vastauksessa todetaan, ettei erillistä hyväksyntämenettelyä tällä hetkellä ole.

Eläkesektorin toimijoista valtaosa dokumentoi manuaaliset työvaiheet esimerkiksi työpapereissa, apulaskelmissa, prosessikuvauksissa, työohjeissa tai seurantadokumenteissa. Myös hyväksyntä tai toinen tarkastaja näkyy lähes kaikissa vastauksissa. Parilla toimijalla manuaalivaiheiden dokumentointia tai erillistä hyväksyntää ei ole.

Pääomamarkkinasektorilla dokumentoinnin perustaso on kattava, mutta hyväksyntä- ja audit trail -käytännöt eroavat toimijoiden välillä. Kaikki vastaajat kuvaavat manuaalisten työvaiheiden dokumentointia esimerkiksi työohjeissa. Selkeä hyväksyntä tai neljän silmän tarkastus ilmenee noin puolessa vastauksista. Pari vastaajaa ilmoittaa, ettei erillistä hyväksyntämenettelyä ole.

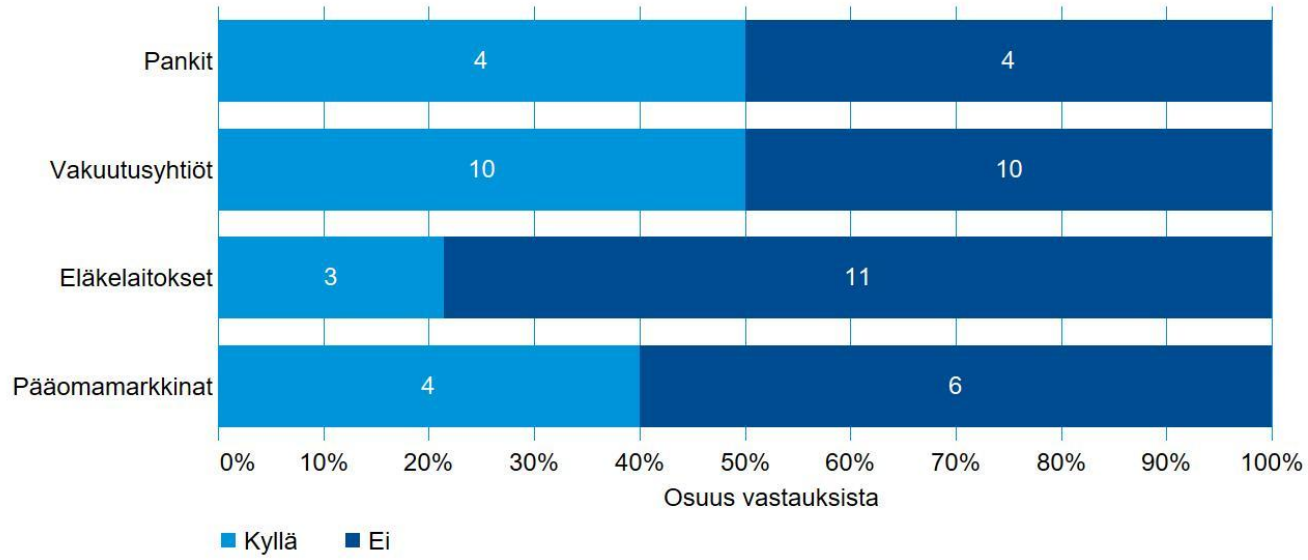
Pankkisektorin kaikki vastaajat kuvaavat manuaalisten työvaiheiden dokumentoinnin kattavasti. Noin puolet vastaajista kuvaa muutosten perusteet, lokituksen, tarkastuksen ja hyväksynnän selkeästi. Yhdessä vastauksessa hyväksyntäketjua ei kuvata ja parilla vastaajalla kuvaukset jäävät työohjeiden ja yleisen hallintomallin tasolle.

Lähes kaikista vastauksista ilmenee käynnissä olevaa tai jatkuvaa kehitystä automaation lisäämiseksi.

Compliance-toiminnon ja sisäisen tarkastuksen tekemät tarkastushavainnot yhteneväisiä sektoreiden välillä

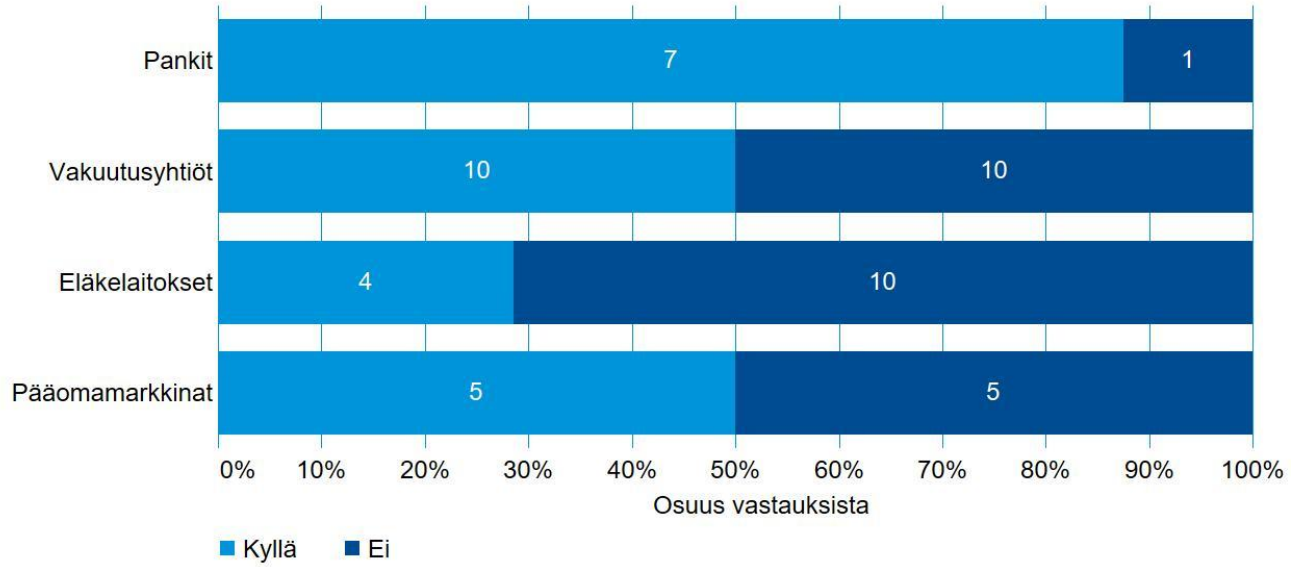
Compliance-toiminnon suorittamia tarkastuksia (Kuvio 1.) oli selvästi vähemmän kuin sisäisen tarkastuksen tekemiä. Pankkisektorilla noin puolet vastaajista ilmoitti tehdyistä tarkastuksista. Muilla sektoreilla osuus oli selvästi pienempi. Sisäisen tarkastuksen tekemiä tarkastuksia (Kuvio 2.) oli hieman enemmän, tosin sektoreiden välillä oli suurta vaihtelua. Vähiten tarkastuksia oli tehty eläkesektorilla.

Kuvio 1. Compliance-toiminnon viranomaisraportointiin kohdistuneet tarkastukset viimeisen viiden vuoden aikana

Lähde: Finanssivalvonta

Kuvio 2. Sisäisen tarkastuksen viranomaisraportointiin kohdistuneet tarkastukset viimeisen viiden vuoden aikana

Lähde: Finanssivalvonta

Eläkesektorilla viranomaisraportointiin kohdistuvia tarkastuksia oli vain muutamalla vastaajalla. Keskeisiksi havainnoiksi nousivat roolien dokumentointi ja puutteelliset ohjeistukset. Pääomamarkkinoilla toimivien havainnot liittyivät sisäisen ohjeistuksen riittävyyteen, vastuisiin ja varahenkilöihin sekä korjaus- ja uudelleenlähetysprosesseihin. Vakuutussektorilla keskeiset havainnot koskivat mm. raportointiperiaatteiden, työohjeiden ja järjestelmäkuvausten puutteita, vastuiden epäselvyyttä, raportoinnin laatua, automaatiota ja korjausten olennaisuusarviointia sekä resurssien ja varahenkilöiden dokumentointia. Pankkisektorin vastausten perusteella keskeiset havainnot koskivat mm. vastuunjakoa, datan ja laskennan oikeellisuutta, kontrollien ja työohjeiden dokumentointia, sääntelytulkintoja ja laskentamenetelmiä sekä ulkoistetun palvelun valvontaa, jatkuvuutta ja henkilöriskejä.

Tarkastuksissa tehtyjen havaintojen pohjalta toteutetut toimenpiteet painottuivat mm. dokumentoinnin, kontrollien ja vastuunjaon selkiyttämiseen sekä raportointiprosessien kehittämiseen. Tuoreimmat tarkastukset olivat vielä kesken.

Johdon ja viranomaisraportoinnin linjakkuutta tukevat sama lähdedata ja yhtenevät määritelmät – eri raporteissa käytettävien tietojen täsmäytysprosessit kuvataan vaihtelevasti

Sisäisen ja ulkoisen raportoinnin ei tarvitse olla kaikilta osin identtistä. Lähes 90 % vastaajista kertoi käyttävänsä joitakin viranomaisraportoinnin lukuja sellaisenaan johdon raportoinnissa. Raportoinnin linjakkuutta tukevat yhteinen lähdedata ja samat laskentaperiaatteet. Johdon raportointi on päätöksenteon tarpeisiin mukautettua. Erot johdon ja viranomaisraportoinnin välillä liittyivät mm. liiketoiminnan segmenttijakoon ja ajoitukseen. Sisäiset mittarit

voivat sisältää myös ennusteita. Yhteinen lähdedata on vahva lähtökohta, mutta valvonnallisesti paras näyttö syntyy dokumentoidusta täsmäytyksestä, jossa johdon raportin, viranomaisraportin ja julkistettavien tietojen erot tunnistetaan, perustellaan, hyväksytään ja säilytetään jäljitettävinä.

Pääomamarkkinasektorilla valtaosa vastaajista kuvaa raportointien välistä linjakkuutta. Yleisin perusta johdon raportoinnin, viranomaisraportoinnin ja julkistettavien tietojen linjakkuudelle on sama lähdedata, yhteiset järjestelmät, laskentamallit tai määritelmät. Kattavimmissa vastauksissa tätä täydennetään yhteisellä vastuuhenkilöllä, sisäisillä tarkastuksilla, muutoshallinnalla tai sillä, että julkistettavat tiedot johdetaan suoraan viranomaisraportoinnista. Olennaiset poikkeamat, häiriöt, validointivirheet, uudelleenlähetykset ja datan laatuongelmat raportoidaan tarvittaessa välittömästi normaalin syklin ulkopuolella.

Pankkisektorin vastaukset osoittavat kokonaisuutena vahvaa linjakkuutta ja riskiperusteista raportointia. Pankkien johdon raportointi on pääosin linjassa viranomais- ja julkisen raportoinnin kanssa. Yhdenmukaisuutta tukevat samat datalähteet, raportointitiimit ja validoitu viranomaisraportoinnin tulosdata. Erot johtuvat yleensä raportointiajankohdasta, tiedon valmistumisasteesta tai sisäisten riskimittarien laajemmasta sisällöstä. Muutama vastaaja kuvaa kattavasti määritelmä- ja ajankohtaerojen syyt. Kaikki kuvaavat raportointitiheyden nostamisen mahdollisuuden. Esim. riskiaseman olennainen muutos tai hälytysrajojen rikkoutuminen laukaisevat tiheämmän raportoinnin.

Vakuutussektorilla keskeiset tunnusluvut ovat pääosin samoja johdon ja viranomaisraportoinnissa. Sisäisessä raportoinnissa käytetään kuitenkin nopeampia, liiketoimintakohtaisia tai päätöksentekoa tukevia mittareita. Sisäisen ja ulkoisen raportoinnin linjakkuus perustuu yhteisiin lähteisiin, samoihin vastuuhenkilöihin, täsmäytyksiin ja erojen selittämiseen. Johdon raportointitiheys määräytyy riskin luonteen ja olennaisuuden mukaan. Muutama vastaaja kuvaa erojen selittämisen ja dokumentoinnin siltalaskelmalla. Yksi vastaaja tunnistaa tarpeen kehittää dokumentaatiota ja muodollisia täsmäytyksiä. Olennaiset poikkeamat riskipositioissa, raja-arvojen ylitykset ja häiriöt käynnistävät tarvittaessa ad hoc -raportoinnin johdolle ja hallitukselle.

Eläkesektorilla keskeiset tunnusluvut ja tietosisällöt ovat useimmilla toimijoilla samoja johdon raportoinnissa ja viranomaisraportoinnissa. Selkeimmät erot liittyvät sijoitustuottojen raportointiin. Johdon raportointi on yleensä viranomaisraportointia tiheämpää. Sijoituksia seurataan päivittäin tai kuukausittain, vakavaraisuutta kuukausi- tai neljännesvuositasolla ja olennaiset poikkeamat eskaloidaan tarvittaessa heti. Linjakkuutta tuetaan samoilla lähteillä, kirjanpito- ja raporttitäsmäytyksillä, yhteisellä palveluntuottajalla sekä hallituksen käsittelyllä. Olennaiset riskiasemamuutokset ja poikkeamat raportoidaan normaalin syklin ulkopuolella viipymättä.

Korjausprosessit pitkälti yhteneväisiä eri sektoreilla – eroavaisuuksia korjausraporttien hyväksymiskäytänteissä ja korjaushistorian dokumentoinnissa

Kyky korjata raportoinnissa havaittuja virheitä lieventää virheen vaikutusta, mutta ei poista sääntelyyn perustuvaa velvollisuutta tuottaa oikeat, täydelliset ja virheettömät tiedot määräajassa. Toistuvat uudelleenlähetykset, puutteellinen vaikutusanalyysi tai toimittajaan nojaava hyväksymätön korjaus voivat siten viestiä hallinnon, kontrollien ja laadunvarmistuksen puutteista. Kattavimmissa vastauksissa yhdistyvät välitön korjaus, juurisyyanalyysi, uudelleenraportointi, vaikutusarvio, dokumentointi, kontrollien parantaminen ja virheiden uusiutumisten estäminen. Pankkisektorin vastaukset heijastavat myös EBA:n historiallisten tietojen uudelleentoimitusta koskevan ohjeistuksen (EBA/GL/2024/04) pääkohtia. Näitä ovat virheen tunnistaminen, laajuus- ja vaikutusanalyysi, hyväksyntä, viranomaisviestintä ja audit trail.

Pääomamarkkinatoimijoiden vastausten perusteella useat selvittävät virheen juurisyyn ja kohdistavat korjauksen lähdedataan, prosessiin tai työohjeisiin. Muutamat toimijat kirjaavat virheet sisäisiksi operatiivisiksi

riskitapahtumiksi. Olennaisista virheistä ilmoitetaan Finanssivalvonnalle sekä tarvittaessa johdolle tai hallitukselle. Lisäksi joissakin vastauksissa mainitaan kontrollien kehittäminen ja vastaavien virheiden ehkäiseminen. Ulkoisen tahon havaitsemiin virheisiin sovelletaan usein samaa prosessia kuin sisäisesti havaittuihin virheisiin. Virheiden vaikutukset useisiin taulukoihin pyritään tunnistamaan ja korjaukset tehdään mahdollisuuksien mukaan lähdedataan. Yksi toimija kertoo tekevänsä korjaukset tapauskohtaisesti eikä toimintamalli käy ilmi vastauksesta. Korjausraportin hyväksyntäkäytännöt vaihtelevat vastaajien kesken. Useimmilla hyväksyjä on raportin nimetty vastuuhenkilö, prosessinomistaja, yksikön vetäjä tai johtaja. Joillekin raporteille edellytetään toimitusjohtajan hyväksyntää. Yksi vastaaja ilmoittaa, ettei sillä ole erillistä hyväksyntäprosessia korjausraportin toimittamiselle. Korjaushistoria tallennetaan pääosin verkkolevyille, sähköisiin kansioihin tai raportointijärjestelmiin.

Useiden pankkisektorin vastausten perusteella virheen juurisyy selvitetään ja virheen vaikutusarvio kohdistetaan myös sisäiseen ja julkiseen raportointiin. Merkittävät virheet eskaloidaan johdolle sekä dokumentoidaan sisäisinä operatiivisina riskitapahtumina. Yhteydenotto valvojaan mainitaan useimmissa vastauksissa. Valvojan tai muun ulkoisen tahon havaitsemat raportointivirheet käsitellään pääosin samalla virhehallintamallilla kuin sisäiset havainnot. Vastausten perusteella toimijat pyrkivät varmistamaan, että yhden datapisteen korjaus välittyy johdonmukaisesti kaikkiin siihen liittyviin taulukoihin ja raportteihin. Korjaus tehdään ensisijaisesti lähdedataan, keskitettyyn tietovarastoon tai raportoinnin yhteiseen pohjadataan. Vaikutusalue selvitetään raporttien, taulukoiden ja koko tietoketjun osalta. Korjauksen oikeellisuus varmistetaan testauksella ja ristiin tarkistuksilla. Korjausraporteilla on nimetty hyväksyjä, mutta tehtävien eriyttäminen vaihtelee. Hyväksyjä on yleensä raportoinnin esihenkilö, kehityspäällikkö tai nimetty vastuuhenkilö. Olennaiset tai julkistettaviin tietoihin vaikuttavat korjaukset eskaloidaan johdolle. Alkuperäiset ja korjatut raporttiversiot säilytetään raportointijärjestelmissä, tietokannoissa tai verkkolevyillä. Korjauksista jää yleisesti myös versiohistoria ja lokitiedot.

Eläkesektorin vastausten perusteella virheen syy ja vaikutus arvioidaan ja korjatut tiedot tarkistetaan ennen uudelleenraportointia. Olennaiset virheet kirjataan operatiivisiksi riskitapahtumiksi ja raportoidaan johdolle, riskienhallinnalle tai hallitukselle. Reilu puolet vastaajista mainitsee yhteydenoton valvojaan. Useiden eläkesäätiöiden raportoinnissa palveluntuottaja dokumentoi ja käsittelee poikkeamat sekä raportoi niistä säätiölle. Kattavimmissa vastauksissa juurisyyanalyysi johtaa prosessien, dokumentaation ja kontrollien kehittämiseen. Kolmen toimijan vastaukset jäävät hyvin yleiselle tasolle. Valvojan tai muun ulkoisen tahon havaitsemat raportointivirheet käsitellään pääosin samalla virhehallintamallilla kuin sisäiset havainnot. Korjauksen vaikutukset muihin taulukoihin ja raportteihin selvitetään. Korjaukset tehdään ensisijaisesti lähdejärjestelmään, minkä jälkeen raportointitaulukot voidaan muodostaa uudelleen korjatuin tiedoin. Muutamassa vastauksessa ei voitu osoittaa selkeää toimintatapaa virheiden korjaamisessa. Korjausraportin hyväksymiskäytäntö vaihtelee, mutta yleisin käytäntö on raportoijan ja hänen esihenkilönsä yhteinen käsittely. Hyväksyntätaso määräytyy myös virheen olennaisuuden perusteella. Alkuperäiset ja korjatut raportit säilytetään sisäisissä järjestelmissä tai viranomaisen raportointiportaalissa. Muutamalla toimijalla korjaushistoriaa ei ole varsinaisesti dokumentoitu tai se arkistoidaan sähköpostiin.

Vakuutussektorin vastausten perusteella sisäisesti havaittujen raportointivirheiden käsittelyyn kuuluu mm. virheen olennaisuuden, juurisyyn, vaikutuksen ja laajuuden arviointi. Merkittävät virheet eskaloidaan johdolle, hallitukselle ja valvojalle. Useat toimijat kirjaavat virheet riskitapahtumajärjestelmään. Virheen toistumisen estämiseksi kehitetään kontrolleja. Valvojan tai muun ulkoisen tahon havaitsemat raportointivirheet käsitellään pääosin samalla virhehallintamallilla kuin sisäiset havainnot. Korjauksen vaikutukset kartoitetaan kaikissa samaa lähdettä, laskentasääntöä tai datapistettä hyödyntävissä taulukoissa ja raporteissa. Virhe korjataan yleensä lähdetietoihin, minkä jälkeen koko raportointiprosessi tai raporttipaketti muodostetaan uudelleen. Joissain tapauksissa arviointi tehdään tapauskohtaisesti, mikä voi heikentää menettelyn yhdenmukaisuutta. Korjausraportin hyväksyjä on yleensä toiminnosta

tai raportista vastaava henkilö, raportoinnin oikeellisuuden varmentaja tai alkuperäisen raportin hyväksyjä. Merkittävissä virheissä hyväksyntä eskaloidaan riskienhallinta-, talous- tai aktuaarijohtajalle, johtoryhmälle tai hallitukselle. Alkuperäiset ja korjatut raportit säilytetään raportointijärjestelmissä, tietokannoissa, verkkolevyillä tai muissa arkistoissa. Useat ylläpitävät versiohistoriaa, lokitietoja ja muuta tukiaineistoa.

Viranomaisraportoinnin prosesseissa ei juurikaan käytetä AI-työkaluja

Vain muutama vastaaja sanoi käyttävänsä AI-työkaluja viranomaisraportointiprosessin eri vaiheissa. Tekoälytyökaluja käytetään rajatusti tulkinnan tukena analysoitaessa sääntelymuutoksia ja uusia raportointivaatimuksia. Lopullisen tulkinnan tekee aina asiantuntija. Tekoälyä ei käytetä raportointitietojen kokoamiseen, laskemiseen tai lähettämiseen. Näin ollen tekoälyä ei käytetä viranomaisraportoinnin tietojen tuottamiseen.

Yhteenveto Finanssivalvonnan havaitsemista hyvistä ja suositelluista käytänteistä ja toimintatavoista sekä mahdollisista kehitystarpeista

Hyviksi ja suositelluiksi todetut käytänteet ja toimintatavat:

- Ad hoc -raportoinnin mukautuvuus- ja laatuvaatimukset on hyvä sisällyttää valvottavan jatkuvuus- ja kriisinhallintasuunnitelmiin, joissa huomioidaan mm. varahenkilö- ja käyttöoikeuskysymykset stressitilanteissa.
- Sisäisissä ja ulkoisissa raportointikokonaisuuksissa käytettävät tiedot on suositeltavaa täsmäyttää ja dokumentoida, jotta sama tieto raportoidaan yhdenmukaisesti eri tahoille. Samalla varmistetaan, että eroavaisuudet ovat tarkoituksellisia ja perusteltuja.
- Virheiden korjausprosessiin on suositeltavaa sisällyttää kontrollien kehittäminen ja työohjeiden päivitys, jotta samankaltaiset virheet voidaan jatkossa estää.

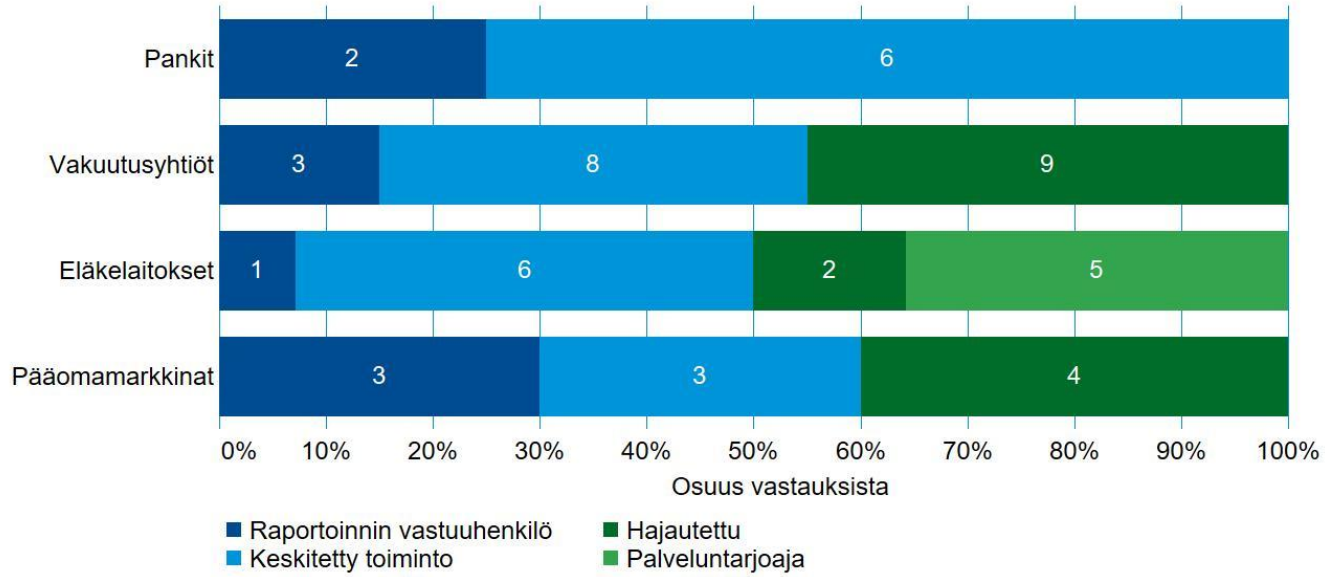
Olennaisimmat havainnot ja mahdolliset kehitystarpeet:

- Joidenkin vastausten perusteella tietojen oikeellisuuteen ja kattavuuteen liittyvien kontrollien tosiasiallista toimivuutta ei voitu arvioida.
- Laajaan dataan perustuvien ad hoc-kyselyjen laatua saattavat heikentää estimaattien käyttö sekä validoinneista joustaminen.
- Manuaalikorjausten lokitiedon ja muun tukiaineiston hajanainen dokumentointi vaikeuttaa tietojen jäljitettävyyttä ja tehtyjen muutosten läpinäkyvyyttä.
- Joiltakin vastaajilta puuttui vakiintunut hyväksymisprosessi tietojen korjaamisessa.
- Raportointivirheiden korjaushistorian arkistointi yksinomaan viranomaisportaaliin tai sähköpostiarkistoon ei ole riittävää.

4 Raportointivaatimusten muutoshallinta

Pankeilla sääntelymuutosten seuranta on useimmiten keskitetty jonkin tietyn liiketoiminnon alle, kuten lakiasioihin tai riskienvalvontaan (Kuvio 3). Pankeilla on usein myös viranomaisraportointiin keskittynyt toiminto, joka hoitaa myös sääntelymuutosten seurantaa. Muilla sektoreilla on yleisempää hajautettu malli, jossa sääntelymuutoksia seurataan useammassa eri toiminnossa. Kaikilla sektoreilla myös raportoinnista vastaava henkilö saattaa olla vastuussa muutosseurannasta, mutta tällainen järjestely on käytössä alle viidesosassa vastaajista.

Kuvio 3. Raportoinnin sääntelymuutosten seuranta on useimmiten keskitetty yksittäiselle toiminnolle, kuten compliancelle, lakiasioille tai taloushallinnolle

Lähde: Finanssivalvonta

Vastausten perusteella valvottavat seuraavat aktiivisesti Finanssivalvonnan sekä muiden valvontaviranomaisten julkaisuja osana raportoinnin muutostenhallintaa. Lähes kaikki vastaajat ilmoittivat seuraavansa Finanssivalvonnan raportointi- ja valvottavatiedotteita, webinaareja sekä EBAn, EIOPAn ja ESMAn tiedotteita. Näiden lisäksi valvottavat saavat tietoa raportoinnin muutoksista Finanssiala ry:n työryhmien ja tiedotteiden kautta sekä muista kotimaisista ja EU-tason viranomaislähteistä. Eläkelaitokset saavat tietoa myös Eläkesäätiöyhdistys ry:n infotilaisuuksien kautta. Näiden lisäksi osalle vastaajista myös palveluntuottajat tarjoavat materiaaleja liittyen viranomaisraportoinnin muutoksiin.

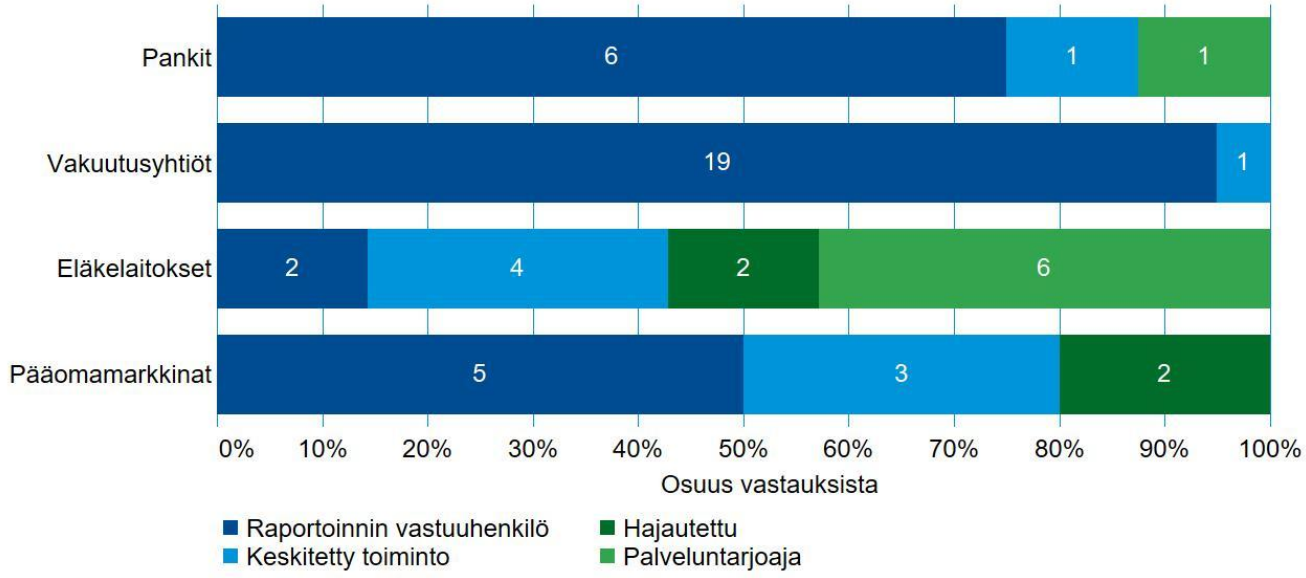
Vain 13 % vastaajista ilmoitti käyttävänsä tekoälyä raportointimuutosten seurannassa. Tulos todennäköisesti vastaa sitä osaa valvottavista, jotka suunnitelmallisesti käyttävät tekoälyä osana muutosseurantaa. Yksittäiset asiantuntijat saattavat käyttää kielimalleja työnsä tukena, vaikka valvottava olisi ilmoittanut, ettei tekoälyä hyödynnetä raportoinnin muutosseurannassa.

Raportointimuutosten vaikutustenarviointi koskee valvottavan eri osastoja tai yksiköitä usein laajemmin kuin muutosten testaus ja implementointi, vaikka arvioinnissakin keskeisin toimija on raportoinnista vastaava yksikkö. Konsernitoiminnot, erityisesti taloushallinto, korostuivat keskeisinä vaikutustenarviointiin osallistuvina tahoina. Riskienhallinta ja tietohallinto ovat myös keskeisiä sidosryhmiä vaikutustenarvioinnissa, minkä lisäksi arviointiin osallistuvat usein myös raportoinnin kohteena olevien toimintojen sisältöasiantuntijat.

Testauskäytänteet raportoinnin muutostilanteissa ovat hyvin riippuvaisia yhtiöstä sekä muutoksen laajuudesta. Raportoinnin testausta kuvattiin monesti riskiperusteiseksi, jossa testaukseen kohdennettavat resurssit riippuvat muutoksen laajuudesta. Jos muutokset ovat suuria, testaukseen ja muutosten katselmointiin osallistuvat raportoinnista vastaavan yksikön lisäksi esimerkiksi IT-toiminto, sisältöasiantuntijat sekä mahdolliset järjestelmätoimittajat. Testaus toteutetaan useammassa järjestelmässä ml. Finanssivalvonnan Validointipalvelu[2], jota kaikki vastaajat ilmoittivat käyttävänsä osana raportoinnin testausta. Riskiperusteisessa mallissa pienemmät muutokset toteutetaan kevyemmällä muutoshallinnalla esimerkiksi osana ylläpitoprosessia.

Raportointimuutosten käyttöönotossa raportoinnista vastaava henkilö tai toiminto on useimmiten vastuussa (Kuvio 4). Sekä pankki- että vakuutussektorilla vastuu käyttöönotosta on lähes yksinomaan raportoinnista vastaavilla tahoilla, kun taas eläkelaitoksissa ja pääomamarkkinasektorilla käytänteet ovat moninaisemmat. Pääomamarkkinasektorilla vastuu on lähtökohtaisesti raportoinnista vastaavalla yksiköllä, mutta muita sektoreita useammin muutosten koordinoinnista huolehtii jokin konsernitoiminto. Eläkesektorin toimijat vastuuttavat muita sektoreita useammin palveluntarjoajia sekä muutosten seurantaan että käyttöönottoon.

Kuvio 4. Raportointimuutosten käyttöönotosta vastaa tyypillisesti raportoinnista vastaava taho, eli raportin Finanssivalvonnalle toimittava henkilö tai yksikkö

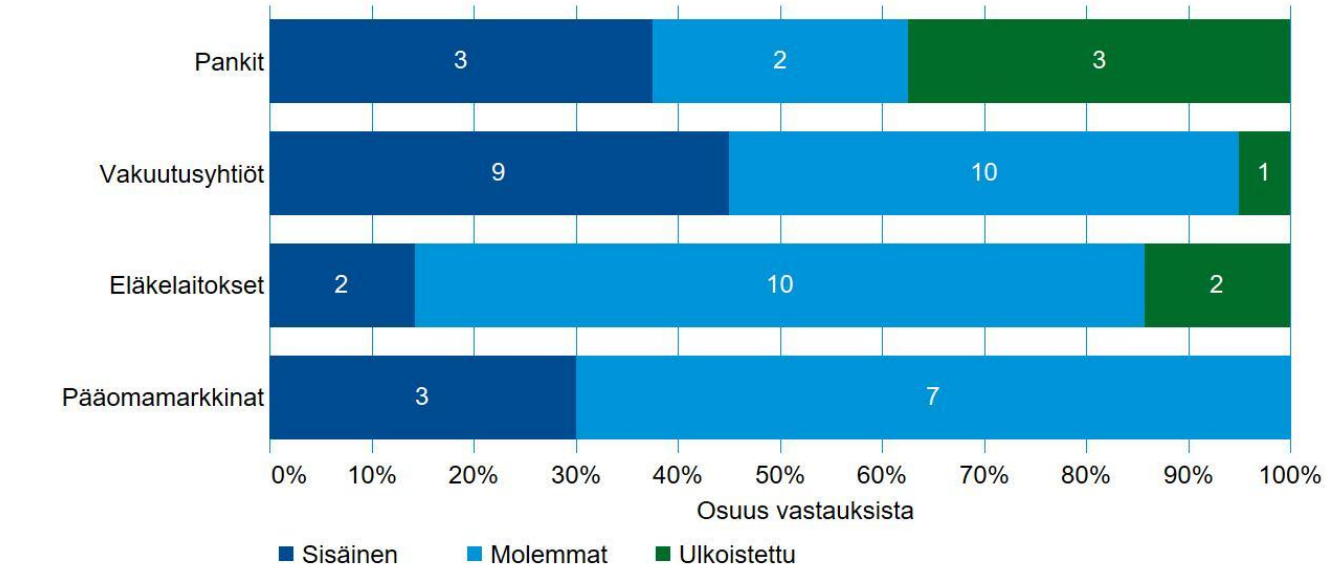
Lähde: Finanssivalvonta

Teema-arviossa selvitettiin myös, missä määrin raportoinnin muutosten sääntelytulkintaa on ulkoistettu palveluntarjoajille. Yli puolet vastaajista kertoi käyttävänsä palveluntarjoajia sääntelyn tulkinta-apuna (Kuvio 5), mutta palveluntarjoajien hyödyntäminen on hyvin eriasteista. Osa tekee aktiivisesti sääntelyn tulkintaa yhteistyössä

[2] Finanssivalvonnan tarjoama raportoinnin testausympäristö, jossa raportoijat voivat testata raporttien toimitusta sekä validointisääntöjä.

palveluntarjoajien kanssa, kun taas osa korosti, että palveluntarjoajia osallistetaan sääntelyn tulkintaan vain erillisellä päätöksellä. Vastausten perusteella ei ollut kovin yleistä, että sääntelyä tulkittaisiin pelkästään sisäisesti tai tulkinta olisi kokonaan ulkoistettu. Täysi ulkoistaminen oli yleisintä pankkisektorilla. Vastauksissa kuitenkin korostettiin, että myös täyden ulkoistuksen tapauksessa yhtiö muodostaa myös oman tulkintansa.

Kuvio 5. Suurin osa vastaajista hyödyntää jossain määrin ulkoisia palveluntarjoajia sääntelyn tulkinnassa

Lähde: Finanssivalvonta

Yhteenveto Finanssivalvonnan havaitsemista hyvistä ja suositelluista käytänteistä ja toimintatavoista sekä mahdollisista kehitystarpeista

Hyviksi ja suositelluiksi todetut käytänteet ja toimintatavat:

- Selkeä vastuunjako sääntely- ja raportointimuutosten seurannassa, vaikutustenarvioinnissa sekä toteutuksessa
- Raportointimuutosten hallinta perustuu selkeisiin dokumentoituihin prosesseihin ja hallintamalliin
- Tiedonkeruiden muutokset testataan omien järjestelmien lisäksi Validointipalvelussa ennen valmiin raportin toimittamista
- Ulkoisten palveluntarjoajien osallistuessa sääntelyn tulkintaan yhtiö muodostaa myös oman näkemyksensä sääntelyn sisällöstä

Olennaisimmat havainnot ja mahdolliset kehitystarpeet:

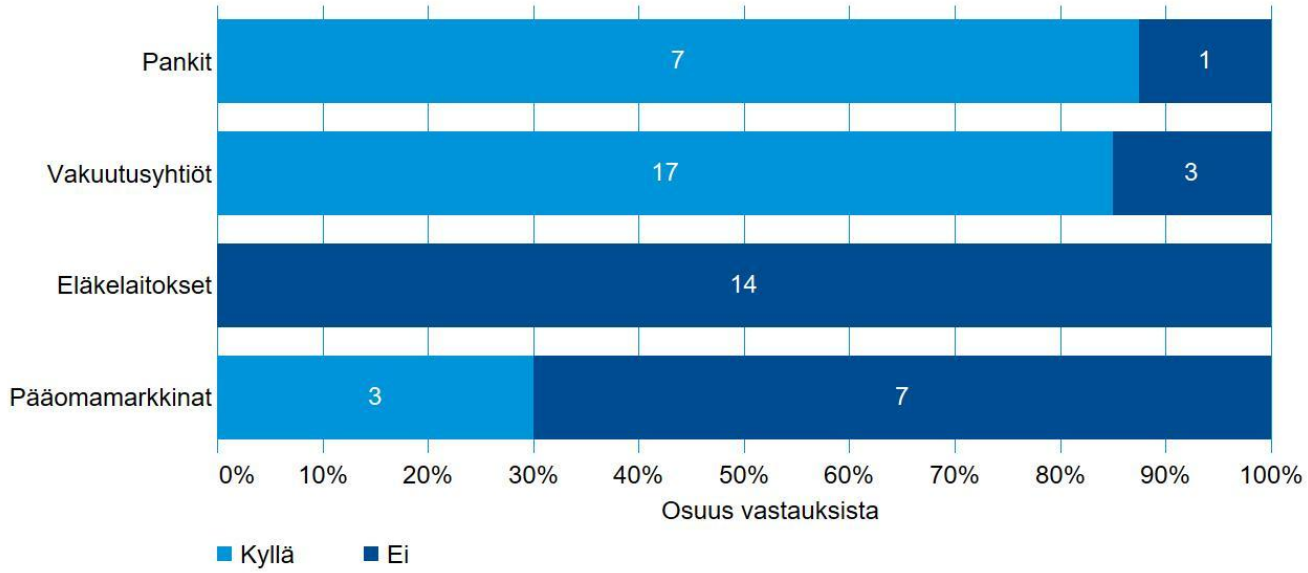
- Sääntelyn ja raportoinnin muutosten seurannassa tulee kiinnittää huomiota selkeisiin vastuisiin erityisesti silloin, kun seuranta on hajautettu usealle eri toiminnolle
- Resursointiin sekä varajärjestelyihin tulee kiinnittää erityistä huomiota silloin, kun raportointi sekä siihen liittyvä muutoshallinta on vastuutettu yksittäiselle tiedonkeruusta vastuussa olevalle henkilölle
- Ulkoisten palveluntarjoajien osallistuessa sääntelytulkintaan tulee varmistua, että vastuu tulkinnasta pysyy valvottavalla itsellään

5 Viranomaisraportoinnin laadunvarmistus

Teema-arvion havaintojen perusteella vastuu viranomaisraportoinnin laadunvarmistuksesta on ensisijaisesti toiminnolla, joka vastaa raportin tuottamisesta. Vastuut on useimmiten hajautettu usealle toiminnolle ja vastuunjaossa havaittiin sekä yhteneväisyyksiä että eroavaisuuksia sektoreiden välillä. Pankki-, vakuutus- ja pääomamarkkinasektorilla vastuu on jaettu useimmiten viranomaisraportoinnista vastaavan yksikön, taloustoiminnon tai raportin omistajan välillä. Compliance-toiminto sekä riskienvalvonta tukevat myös osaltaan laadunvarmistusta. Vakuutussektorilla vastuuta jakautuu myös aktuaaritoiminnoille sekä vakuutusmatemaatikoille. Eläkesektorilla laadunvarmistus on usein jaettu taloustoiminnon tai ulkoistetun palveluntuottajan vastuulle, mutta osalla toimijoista vastuu jakautuu myös toimitusjohtajalle ja hallitukselle.

Viranomaisen validointisääntöjen käyttöönoton aste vaihtelee valvottavien omissa järjestelmissä sektoritasolla (Kuvio 6.) Vastauksien perusteella sekä pankki- että vakuutussektorien osalta yli 85 % toimijoista on implementoineet viranomaisen validointisääntöjä omiin järjestelmiinsä. Eläkesektorin toimijoista yksikään kyselyyn vastanneista ei ilmoittanut implementoineensa viranomaisen validointisääntöjä. Pääomamarkkinasektorilla osuus oli puolestaan 30 %. Finanssivalvonnan valvottavien raportointijärjestelmään raportoitaviin tiedonkeruisiin on toteutettu automaattisia laadunvarmistustarkistuksia. Automaattiset validoinnit eivät kuitenkaan kata läheskään kaikkia laadunvarmistustarpeita eivätkä ne poista valvottavan vastuuta huolehtia itse laadunvarmistuksesta ja toimittaa oikeaa ja virheetöntä tietoa.

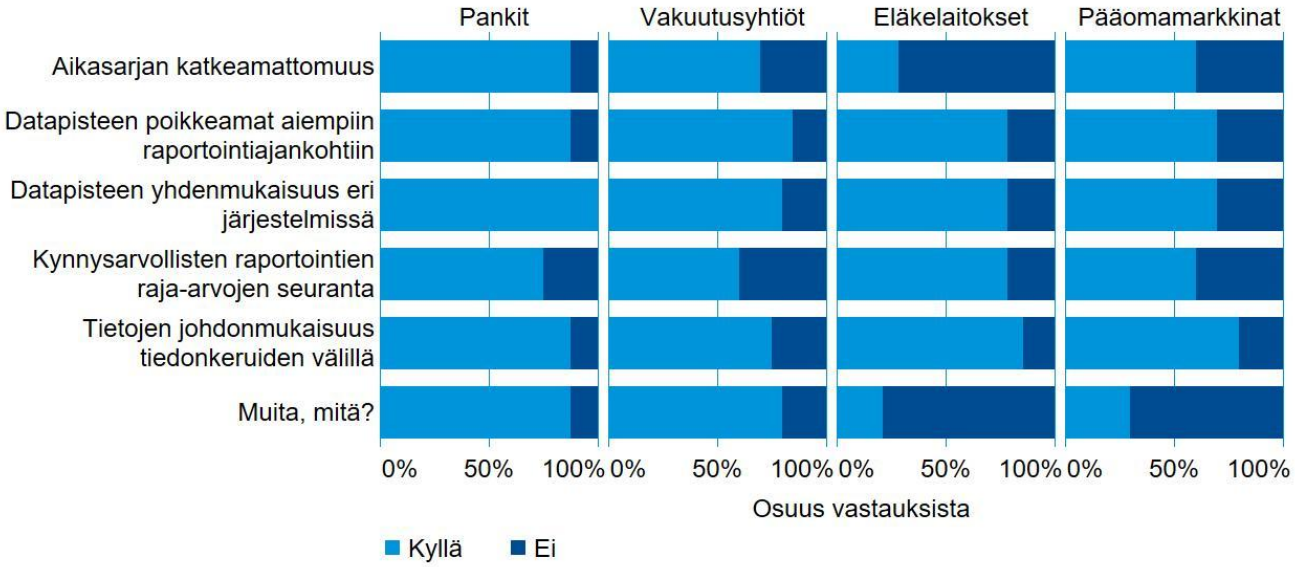
Kuvio 6. Viranomaisten validointisääntöjen käyttöönotto valvottavien omissa järjestelmissä

Lähde: Finanssivalvonta

Kaikki sektorit ovat implementoineet muita laadunvarmistuskontrolleja sekä lisätarkastuksia omiin järjestelmiinsä (Kuvio 7). Datapisteen yhdenmukaisuuden tarkistaminen eri järjestelmien välillä voidaan havaita olevan kaikkein yleisimpiä kontrolleja eri sektoreilla. Tämän lisäksi tiedonkeruiden väliset ristiin tarkistukset ovat yleisiä eri sektoreilla. Suurempia sektorikohtaisia eroja voidaan havaita erityisesti aikasarjojen katkeamattomuuden seurannassa sekä muiden laadunvarmistuskontrollien hyödyntämisessä. Muita järjestelmiin implementoituja laadunvarmistuskontrolleja ja lisätarkistuksia esiintyy erityisesti pankki- ja vakuutussektorilla. Pankki- ja vakuutussektorilla muita kontrolleja ovat esimerkiksi täsmäytykset taseeseen ja tuloslaskelmaan sekä ristiin tarkistukset eri lähteiden välillä. Vakuutussektorilla tärkeään rooliin nousevat myös liiketoiminnan- ja asiantuntijoiden arviot.

Kuvio 7. Valvottavien omiin järjestelmiin implementoidut muut laadunvarmistuskontrollit ja lisätarkistukset

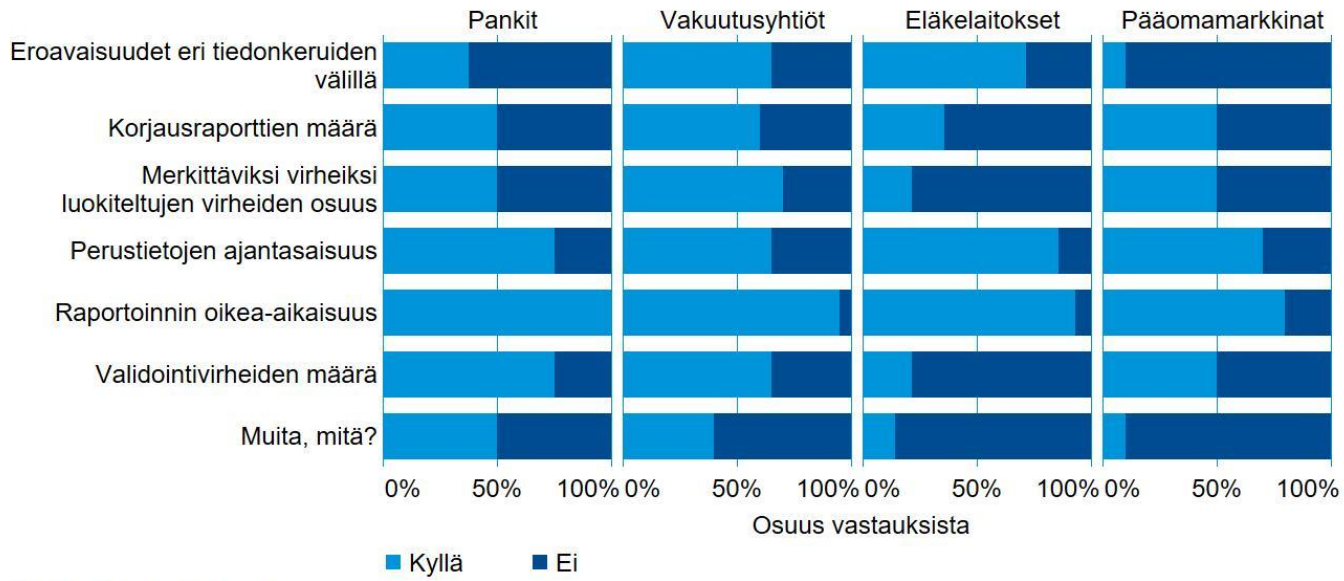

Lähde: Finanssivalvonta

Teema-arviossa tiedusteltiin myös käytössä olevia datan laatumittareita. Keskeisiä laadun seurannan mittareita kaikilla sektoreilla olivat raportoinnin oikea-aikaisuuteen ja ajan tasalla oleviin perustietoihin liittyvät mittarit (Kuvio 8). Erityisesti raportoidun tiedon laatua kuvaavien mittarien, kuten virheisiin ja korjausraportointeihin liittyvien mittareiden, käyttö vaihtelee huomattavasti sektoreittain. Kyselyn vastauksien perusteella voidaan havaita, että eläkesektorilla validointivirheet ja merkittäviksi luokiteltujen virheiden osuus ovat vähemmän käytössä olevia mittareita. Pankki- ja pääomasektorilla eri tiedonkeruiden välisiä eroavaisuuksia kuvaavien mittarien käyttö jää vähemmän merkitykselliseksi verrattuna vakuutus- ja eläkesektoriin. Muita tunnistettuja datan laatumittareita olivat sekä pankki- että vakuutussektorilla dataan ja raportointiin liittyvät havainnot ja korjaustarpeet. Vastausten perusteella osa pääomamarkkinasektorin toimijoista ei ilmoittanut käyttävänsä kyselyssä tiedusteltuja datan laatumittareita.

Datan laatua kuvaavien mittarien vähäinen käyttö ja hyödyntäminen sekä datan laatua koskevan säännöllisen johdon raportoinnin puutteet heikentävät johdon edellytyksiä arvioida laadunvarmistuksen toimivuutta ja tunnistaa oikea-aikaisesti datan laatuun liittyviä riskejä ja poikkeamia.

Kuvio 8. Raportoinnin oikea-aikaisuus on merkittävä datan laatumittari

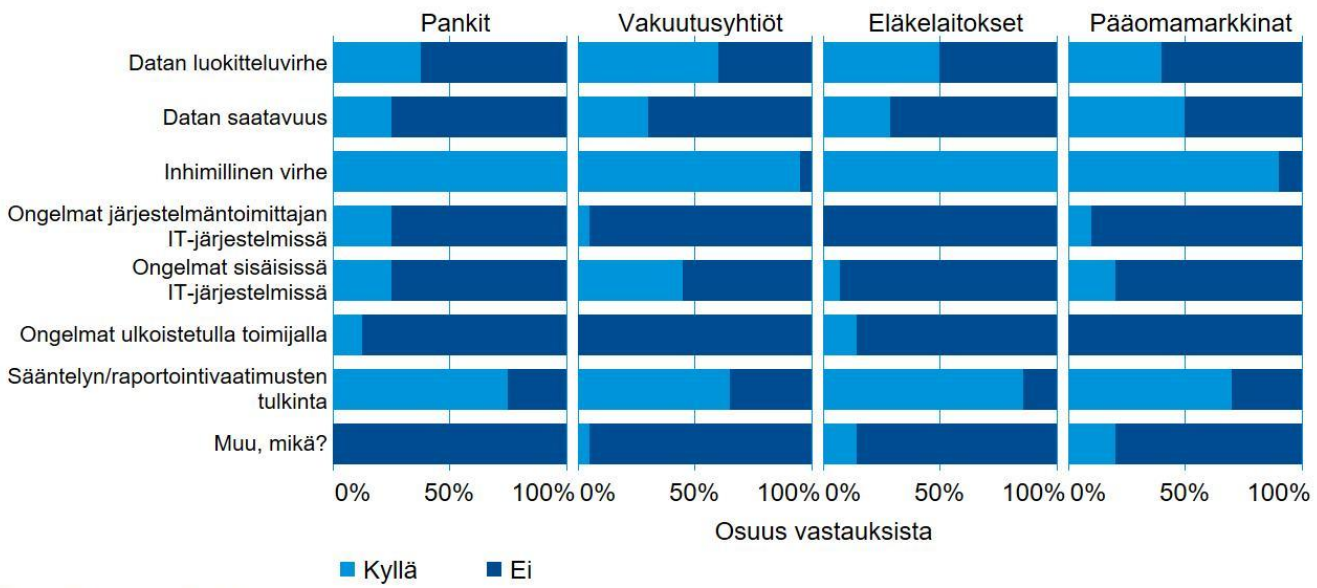

Lähde: Finanssivalvonta

Teema-arviossa kysyttiin tyypillisimpiä syitä raportointivirheille. Merkittävin ja yleisin yksittäinen raportointivirheiden syy oli kaikilla sektoreilla inhimillinen virhe. Sääntelyn ja raportointivaatimusten tulkinnan haasteellisuus nousi toiseksi merkittävimmäksi syyksi. Sääntelyn tulkinnan haasteellisuus oli merkittävä syy kaikilla sektoreilla, mutta erityisesti tämä tekijä korostui eläkesektorilla, johon kuuluvista vastaajista noin 85 % ilmoitti tämän tyypilliseksi raportointivirheiden syyksi (Kuvio 9). Vastausten perusteella myös datan luokitteluvirheet ja saatavuus vaikuttavat raportointivirheisiin. Erityisesti pääomamarkkinasektorilla datan saatavuus on varsin tyypillinen syy raportointivirheille (noin 50 % vastaajista ilmoitti syyksi). Ongelmat sisäisissä tai järjestelmäntoimittajan IT-järjestelmissä tai ongelmat ulkoistetuilla toimijoilla jäävät vastausten perusteella kokonaisuutena selvästi merkittävyydeltään vähäisemmiksi raportointivirheiden syiksi.

Teema-arviossa tiedusteltiin myös tekoälyn tai koneoppimisen käyttöä laadunvarmistusprosessissa. Vastausten perusteella tekoälyä tai koneoppimista ei juurikaan hyödynnetä laadunvarmistusprosesseissa. Ainoastaan pääomamarkkinasektorilla tekoälyä ilmoitettiin hyödynnettävän laadunvarmistusprosesseissa jossain määrin. Vastausten perusteella tekoälyn avulla pystyy esimerkiksi tehokkaammin ja nopeammin vertailemaan ja tunnistamaan eroavaisuudet kahden eri raporttitiedoston välillä. Vastausten vähäisyyden takia havainnoista ei voida tehdä sektorikohtaisia yleistäviä johtopäätöksiä.

Kuvio 9. Inhimillinen virhe merkittävin syy raportointivirheiden taustalla

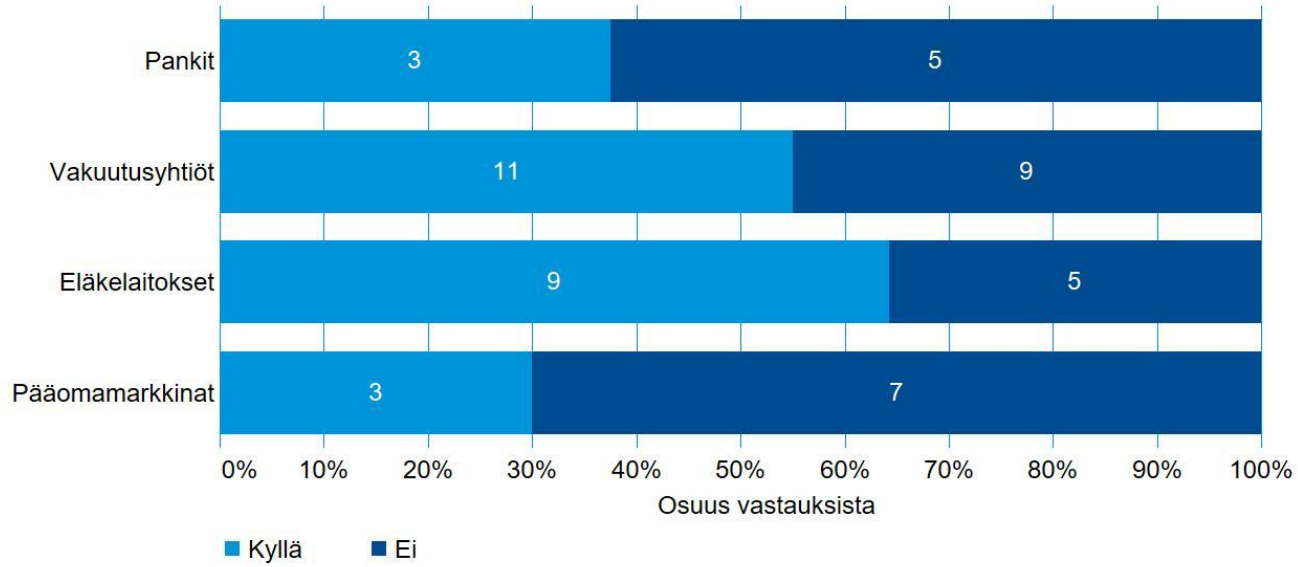
Lähde: Finanssivalvonta

Raportoinnin laatua koskevia tietoja raportoidaan säännöllisesti johdolle sekä hallitukselle kaikilla sektoreilla (Kuvio 10). Käytännön yleisyys kuitenkin vaihtelee selvästi sektoreittain ja viranomaisraportoinnin laadun raportointi johdolle ei vaikuttaisi olevan vakiintunut käytäntö kaikilla sektoreilla. Eläkesektorilla raportointi on selvästi yleisintä, sillä noin 65 % kyselyyn vastanneista ilmoittaa laatuun liittyvien tietojen raportoinnista johdolle. Vakuutussektorilla osuus oli noin 55 % vastaajista. Pankkisektorilla ja pääomamarkkinasektorilla raportointi on vastausten perusteella vähäisempää. Pankkisektorilla ainoastaan 40 % ja pääomamarkkinasektorilla noin 30 % ilmoittaa raportoivansa laatutietoja säännöllisesti hallitukselle tai johdolle.

Oikean ja virheettömän valvontatiedon hyödyntäminen tukee keskeisellä tavalla Finanssivalvonnan tehtävien suorittamista. Ilman ajantasaista ja luotettavaa tietoa, valvonta ja sääntelyvaatimusten noudattamisen arviointi vaikeutuvat. Valvontaraportoinnin tietoja hyödynnetään myös valvottavan sisäisessä raportoinnissa ja ulkoisissa julkaisuissa, minkä vuoksi valvontatietojen oikeellisuus ja hyvä laatu ovat olennaisia myös valvottavan oman päätöksenteon ja sidosryhmien luottamuksen kannalta.

Finanssivalvonta pitää tärkeänä, että johto saa säännöllisesti riittävän kattavan kuvan datan laadusta ja siinä havaituista puutteista sekä niiden korjaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä. Puutteellinen laadun seuranta ja raportointi voivat heikentää johdon mahdollisuuksia varmistua oikea-aikaisen, kattavan ja virheettömän tiedon tuottamisesta ja siten lisätä riskiä siitä, että raportointi tai päätöksenteko perustuu puutteelliseen tai virheelliseen tietoon.

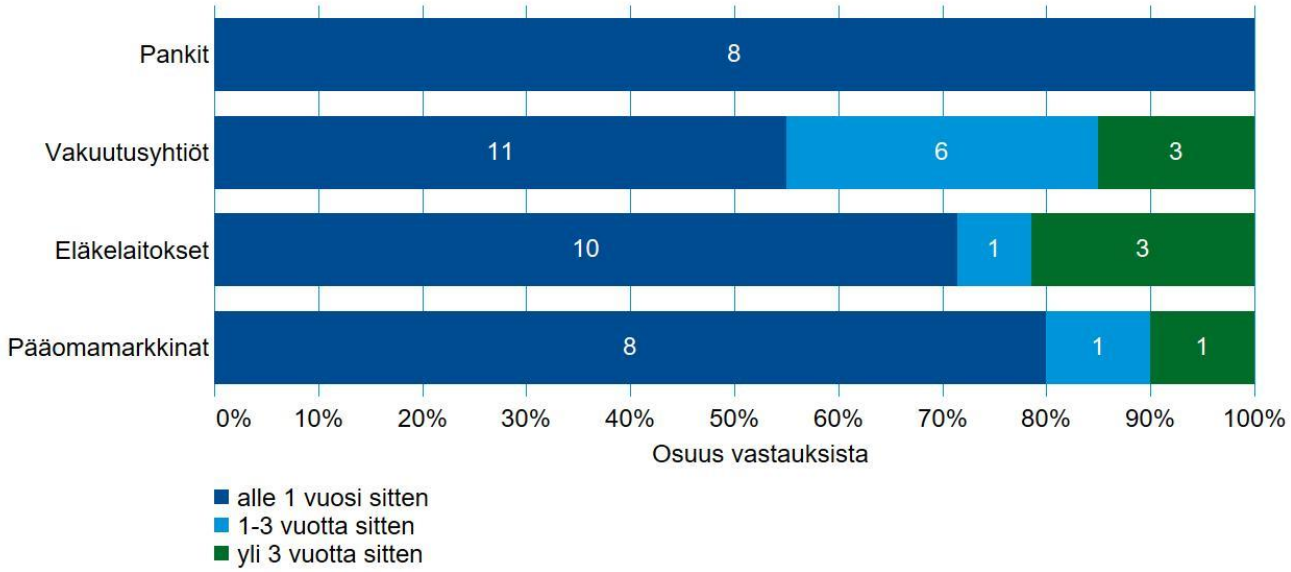
Kuvio 10. Viranomaisraportoinnin laatua koskevien tietojen säännöllisessä raportoinnissa johdolle ja/tai hallitukselle havaitaan sektorikohtaisia eroja

Lähde: Finanssivalvonta

Teema-arvion yhteydessä kaikki vastaajat toimittivat viimeksi päivitetyn raportoitujen tietojen oikeellisuusselosteen (Kuvio 11). Finanssivalvonnan ohjeistuksen mukaan selostetta on päivitettävä aina, kun sen kuvaamassa prosessissa tapahtuu muutoksia. Valtaosa selosteista oli päivitetty alle vuosi sitten. Yli kolme vuotta sitten päivitettyjä selosteita oli eniten eläkesektorilla. Yksittäisistä selosteista ilmeni selkeästi prosessissa tapahtunut muutos, minkä perusteella selostetta oli päivitetty. Finanssivalvonta edellyttää useissa antamissaan, viranomaisraportointia koskevissa määräyksissä ja ohjeissa selostetta raportoitujen tietojen oikeellisuudesta. Menettelyn tavoitteena on varmistaa, että valvottavan Finanssivalvonnalle toimittamat tiedot ovat tarkistettuja ja oikein. Valvottavan on päivitettävä selostetta aina, kun sen kuvaamassa raportointiprosessissa tapahtuu muutoksia. Seloste tulee esittää pyydettäessä Finanssivalvonnalle.

Kuvio 11. Oikeellisuusselosteiden päivitysajankohta sektoreittain

Lähde: Finanssivalvonta

Yhteenveto Finanssivalvonnan havaitsemista hyvistä ja suositelluista käytänteistä ja toimintatavoista sekä mahdollisista kehitystarpeista

Hyviksi ja suositelluiksi todetut käytänteet ja toimintatavat:

- Viranomaisen validointisääntöjä on suositeltavaa sisällyttää valvottavan omiin järjestelmiin ja täydentää niitä raportoinnin sisältöön soveltuvilla muilla laadunvarmistuskontrolleilla.
- Datan laatua on suositeltavaa seurata säännönmukaisesti mittareilla. Johdolle ja tarvittaessa hallitukselle raportoitavan kokonaiskuvan tulee sisältää myös havaitut puutteet ja niiden korjaamiseksi toteutettavat toimenpiteet.
- Raportoitujen tietojen oikeellisuusseloste pidetään ajantasaisena päivittämällä se aina kuvatun raportointiprosessin muuttuessa. Hyvä käytäntö on kuvata selosteessa myös päivityksen perusteena ollut prosessimuutos.

Olennaisimmat havainnot ja mahdolliset kehitystarpeet:

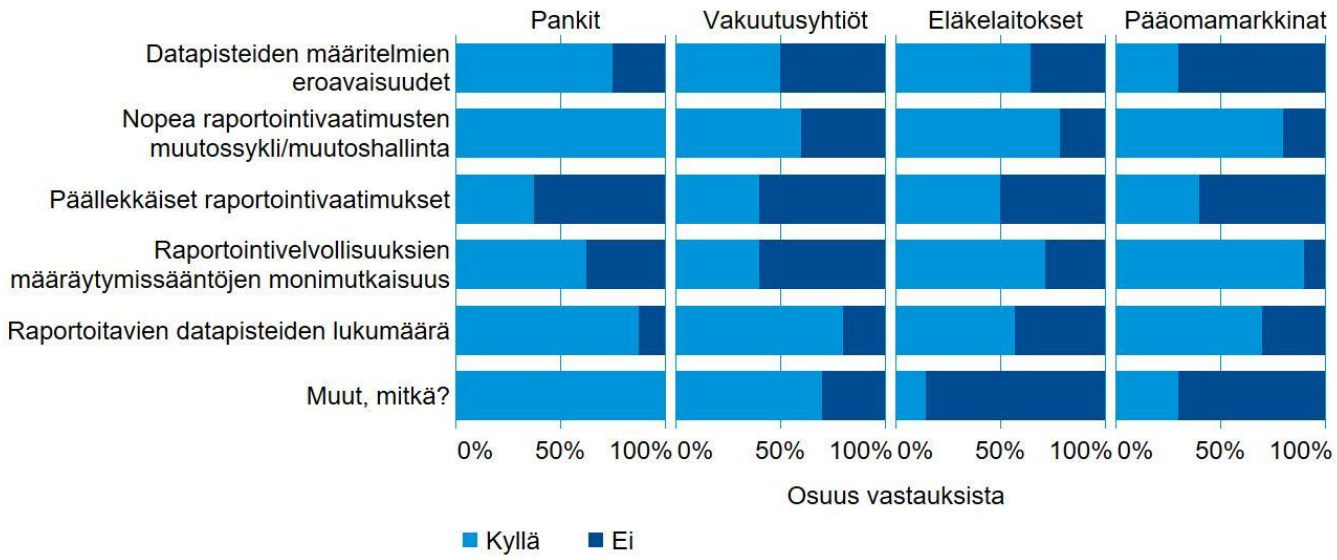
- Viranomaisen validointisääntöjen käyttöönotossa oli huomattavia sektorikohtaisia eroja. Joillakin vastaajilla oli selviä puutteita automaattisten validointien toteutuksessa. On suositeltavaa, että valvottavat implementoivat viranomaisen validointisääntöjä ja muita laadunvarmistuskontrolleja omiin järjestelmiinsä.
- Datan laatumittareiden käyttö vaihteli huomattavasti sektoreittain. Mittariston kattavuutta on tarpeen arvioida, jotta seuranta antaa riittävän kuvan myös raportoitujen tietojen sisällöllisestä laadusta.
- Viranomaisraportoinnin laatutietojen säännöllinen raportointi johdolle tai hallitukselle ei ollut vakiintunut käytäntö kaikilla sektoreilla. Laatumittareiden vähäinen käyttö yhdessä johdon raportoinnin puutteiden kanssa heikentää johdon edellytyksiä arvioida laadunvarmistuksen toimivuutta ja tunnistaa laaturiskejä oikea-aikaisesti.
- Teema-arvion jatkotarkastelussa on perusteltua kiinnittää huomiota erityisesti kontrollien kattavuuteen, dokumentointiin, jäljitettävyyteen, poikkeamien käsittelyyn sekä siihen, missä määrin manuaalisiin kontrolleihin liittyvää henkilö- ja virheriskiä hallitaan.

6 Kehityshankkeet, kustannusajurit ja koetut päällekkäisyydet

Teema-arviossa kysyttiin keskeisistä kehityshankkeista viranomaisraportoinnin osa-alueella, merkittävimmistä kustannusajureista sekä raportointivaatimusten päällekkäisyydestä. Keskeisiä kehityshankkeita ohjaavat erityisesti sääntelymuutokset ja teema-arvion vastausten perusteella kaikilla sektoreilla on käynnissä erikokoisia ja -tyyppisiä kehityshankkeita. Pankkisektorin kehityshankkeissa korostuvat laajat raportointijärjestelmien sekä data-alustojen uudistukset, keskitettyjen tietovarastojen rakentaminen sekä pilviympäristöihin siirtyminen. Näiden tavoitteena on manuaalityön vähentäminen sekä automaation, datan laadun ja kontrollien vahvistaminen. Vakuutussektorilla keskeinen kokonaisuus on Solvenssi II -sääntelyuudistuksen myötä tulevien muutosten toteuttaminen raportointiin, laskentaan ja lähtötietoihin. Sektorilla kehitetään myös tietovarastoja ja taloushallinnon järjestelmiä, dokumentaatiota ja raportointiprosessien toimintavarmuutta. Kehityshankkeiden avulla pyritään myös lisäämään automatisointia sekä laadunvarmistuskontrolleja. Eläkelaitoksilla kehityshankkeet ovat vastausten perusteella painottuneet automaation lisäämiseen sekä manuaalisten työvaiheiden vähentämiseen ja prosessien virtaviivaistamiseen. Osa sektorin toimijoista on vastannut, ettei heillä ole merkittäviä omia kehityshankkeita käynnissä. Pääomamarkkinasektorilla kehityshankkeet keskittyvät myös automaation lisäämiseen ja datan saatavuuden, jäljitettävyyden ja validointien kehittämiseen. Osa kyselyyn vastanneista ei ole ilmoittanut käynnissä olevista kehityshankkeista.

Merkittävimmissä viranomaisraportoinnin kustannusajureissa on yhtäläisyyksiä sekä eroavaisuuksia sektoreiden välillä kyselyn vastausten perusteella (Kuvio 12). Yhdeksi merkittävimmäksi kustannusajuriksi on kaikilla sektoreilla ilmoitettu raportointivaatimusten nopea muutossykli. Eläkesektorilla sekä pääomamarkkinasektorilla merkittäväksi kustannusajuriksi on nostettu myös raportointivelvollisuuksien määräytymisen monimutkaisuus, johon kuuluvat esimerkiksi kynnysarvolliset raportointivaatimukset. Kyselyn vastausten perusteella eläkesektorilla merkittävä kustannusajuri on myös datapisteiden määritelmien eroavaisuudet. Raportoitavien datapisteiden lukumäärä nousee yhdeksi merkittäväksi kustannusajuriksi sekä pääoma-, pankki- että vakuutussektorilla. Kyselyn tulosten perusteella sekä pankki- että vakuutussektori ovat myös tunnistaneet muita merkittäviä kustannusajureita. Muut merkittävät kustannusajurit liittyvät erityisesti raportointisovellusten lisenssi- ja ylläpitokuluihin, sääntelyn ja raporttien monimutkaisuuteen sekä muutosten tiukkoihin toteutusaikatauluihin.

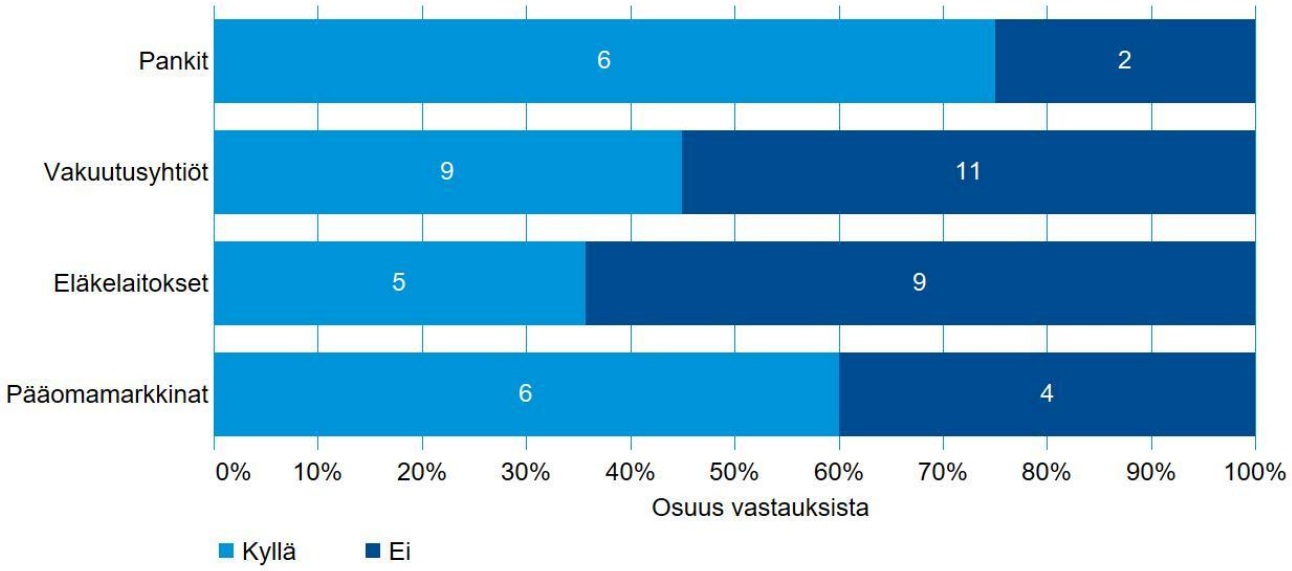
Kuvio 12. Raportointivaatimusten nopea muutossykli ja muutoshallinta on yhtenäisimmin tunnistettu kustannusajuri

Lähde: Finanssivalvonta

Raportointivaatimusten koetussa päällekkäisyydessä voidaan havaita sektorikohtaisia eroja (Kuvio 13). Pankkisektorilla 75 prosenttia ja pääomamarkkinasektorilla 60 prosenttia kyselyyn vastanneista kokee raportointivaatimusten olevan päällekkäisiä. Vakuutus- ja eläkesektoreilla vastaava osuus oli 35–45 prosenttia. Pankkisektorilla ja pääomasektorilla havaitut päällekkäisyydet liittyivät pääsääntöisesti valvonta-, tilasto- ja kriisinratkaisuraportointien välisiin päällekkäisyyksiin. Eläkesektorilla havaitut päällekkäisyydet liittyivät yleisesti taloudellista asemaa ja sijoituksia koskevaan neljännesvuosi- ja vuosiraportointiin. Vakuutussektorilla havaitut päällekkäisyydet koskivat Solvenssi II -neljännesvuosi- ja vuosiraportointia.

Kuvio 13. Raportointivaatimusten koettu päällekkäisyys korostuu erityisesti pankkisektorilla

Lähde: Finanssivalvonta